

10 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2023
† ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΖ' (Γ' ΛΟΥΚΑ)

Μηνᾶ τοῦ καλλικελάδου τοῦ Ἀθηναίου (γ' αἰ.), Ἑρμογένους,
Εὐγράφου μαρτύρων.

Ἦχος β'. Ἐωθινὸν ε'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Δι-Θ

Η ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα
νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἤμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ι ι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η
α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρωσας

τη α στρα πη της Θε ο τητος ο τε δε και τους
 τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη
 σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε
 κραυ γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων
 δο ο ο ξα σοι

Δόξα. Τῶν Μαρτύρων.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς. Ἦχος Νη ς

ι εγ κρα τει ει ας των πα θων τας τυ ρι φλε
 ε ε κτῆς α πο νε κρω ω σαν τες ορ μας και τας
 κι νη η η σεις του Χρι στῶ οι Μαρ τυ ρες ε
 λα βον την χα α ριν τας νο ο σῆς α πο δι ω ω
 κειν των α σθε νων και ζω ωντες και με τα τε λος
 θαυ μα τῶρ γειν ον τως θαυ μα α πα ρα δο ξον ο
 τι ο στε α γυ μνα εκ βλυ ζῆ σιν ι α μα α
 τα δο ξα τω μο ο νω Θε ω η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Ο δι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυρω
σιν υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον θα
να τον σκυ λε ευ σας και ε γερσιν δει ξαςως Θε ος μη πα
ρι δησους ε πλασας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι
λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν
σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και
σω ωσον Σω τηρ ημων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι - θ

Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου
κα θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα σιν
δο νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα σιν εν
μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε θε το αλ λα τρι η
με ρος α νε στης Κυ υ ρι ε πα ρε χων τω κο σμω το

με γα ε ε ε λε ος ^Δ

Δόξα.

Tαις μυροφοοροις Γυναιξι παρατομνη

μαεπιστας ο Αγγελος εβοοοοοοα ^ε

ταμυρατοις θητοις υπαρχειαρμοοδια ^Δ

Χριστος δε διαφθορας εδειχθη αλλοτριος ^ε αλλα

κραυγασατε ανεστη ο Κυυριος παρεχων

τωκοσμωτο με γα ε ε ε λε ος ^Δ

Και νυν. **Θεοτοχίον.**

Παντα υπερενοιαν παντα υπερενδοξα

τασα Θεοτοκεμστηρια ^ε τη αγνειαεσφρα

γισμεενηκαιπαρθενι αφυλαττο μεενη ^Δ

Μητηεγνωσθησ αφευδης Θεοντεκουσααλη

θινον ^ε αυτονικετευεσωθη ναιτασψυχααας

ημων ^Δ

Μετα την β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Tον λιθον του μνηματοςφραγισθη ναι μη κωλυ

υ υ υ υ σας την πετραν της πι ι στε ως α
να στας παρες χες πασι Κυρι εδο ο ο ξα σοι
Δόξα.

Των μαθητων σου ο χορος συν Μυροφο
ροις γυναιξιν αγαλλεται συμφω ω ω ω ω ω νως
κοινην γαρ εορτην συν αυτοις εορτα αζομεν
εις δοξαν και τιμης της α να στα σε ως και δι αυ
των φιλανθρωπε Κυρι ετω λα ω σου παρασχου
το μεγα ε ε ε λε ος

Και νυν. Θεοτοχίον.

Υπερ ευλογημε ενη υπαρχεις Θεο
το κε Παρθε νε υμνημε σε δια γαρ του εκ σου
σαρκω θε εντος ο Αδης ηχ μαλωτισται ο Α
δαμ ανα κληται η καταρα νε νε εκρωται
η Ευα ηλευθερωται ο θανατος τε θανα α
τωται και η μεις ε ζω ο ποιηθημεν διο ανυ
μνηντες βο ω ω μεν ευλογητος Χριστος ο Θεος ημων

ο ου τωσεν δο κη σας δο ο ο ξα σοι ^Δ

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος ^Α Κε ρ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ ^u₉

Των Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη

ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα τθ θα να α

τθ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν

ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα ^u₉ και εξ α δθ

παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα ^u₉

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ ^u₉

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρου σι ^{ν'}₂₂ ω μα θη

τρι αι κιο να τε ^u₉ ο α ξραπτων εν τω τα φω Α

γγε λος προ σε φθεγγετο ταις μυ ρο φοροις ^u₉ ι δε τε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε ^u₉ ο Σω τηρ γαρ ε

ξα νε ε στη τθ μνη μα α τος ^u₉

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Λ ι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σθ θρη νο λο γησαι^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νθ ο και ρος πε παυ ται
μη κλαιε τε^{u q} την α να στασιν δε Α ποστο λους ει ει

πα α τε^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων
ελ θθ ς σαι προς το μνηη μα σθ Σω τερ^{u q} εν η χθ ς ν

το Α γγε ε λθ προς αυ τα ασφθε γγο με ε νθ τι με
τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζεσθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τθ μνη η μα α τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' z} και Α γι ω Πνευ μα
τι^{u q}

Π ρο σκυ νῆ ὄ μεν Πα τε ε ρα και τον τῆ ὄ τῆ
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρ α ζον τεσ το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τῆς αι ω νας των
αι ω νων α μην^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κῆ ὄ σα ε λυ τρω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας^{u q} χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης^{v' 22} ι θυ νε προς ταυ την δε^{u q} ο εκ σῶ σαρκω θεις
Θε ος και αν θρω ω ποσ^{u q}

Α λλη λῶ ἱ α Α λλη λῶ ἱ α^{v' 22} Α λλη λῶ
ἱ α δο ο ξα σοι ο Θε ος^{u q} (δισ)

Τὸ τρίτον

Α λλη λῶ ἱ α Α λλη λῶ ἱ α^{v' 22} Α λλη

λϷ Ϸ ι̇ ι̇ α δο ο ξασοι ο Θε ο ο ο ο ο ος^{υ ρ}

Εὐλογητάρια ἀργοσύντομα,
κυρ-Πέτρου Πελοποννησίου τοῦ Λαμπαδαρίου.
Τὰ λεγόμενα καὶ Ἄγιορείτικα.

Ἦχος π̇ ρ̇ Κε ρ

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σϷ^{υ ρ}

Τω ω ωων Α α γγε ε ε λω ων ο δη η
η μος^{υ ρ} κα τε πλα γη ο ρω ωων σε^{υ ρ} ε εν νε ε
κροι οι οι οισ λο γι σθεε ε ε ντα^{υ ρ} τϷ θα να
τϷ Ϸ δε ε Σω ω ω τε ρ τη ην ι ι σχυ υ υ υν
κα θε λο ο ο ο ντα^{υ ρ} και αι συν ε ε α αυ
τω^{υ ρ} το ον Α δαμ ε γει ει ρα α α ντα^{υ ρ}
και εξ α δϷ πα α α ντας ε ε λε ευ θε ρω ω
ω σα α α α ντα^{υ ρ}

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σδ ^υ₉

Τ ι ι ι ι τα α μν υ υ ρα ^υ₉ συμ πα θως
τοι ο ις δα α κρυ υ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι
κι ρ να α α α τε ^υ₉ ο ο α στρα α α πτων ^{ν'}₂₂
εν τω τα φω α α γγε ε λος ^{ν'}₂₂ προ σε φθε ε γγε ε
το ο ο ταις μν ρο φο ο ο ροις ^υ₉ ι ι δε
τε ε υ υ μει εις τον τα α α φον και η η σθη η
η τε ^υ₉ ο Σω τη η η ρο γαρ ε ξα νε ε ε στη η τϛ
μνη η η μα α α τος ^υ₉

Ε υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σδ ^υ₉

Λ ι ι α αν προ ω ω ι ^υ₉ μν ρο
φο ο ροι ε δρα α μον ^{ν'}₂₂ προς το μνη η μα α
σδ ς ς θρη νο λο γϛ ς ς ς σαι ^υ₉ αλλ ε πε
στη η προς α αυ τας ο ο Α α α γγε λος και

ει ει ει ει πε θρη η νϑ ο ο και αι ρος πε
ε παν ται μη κλαι αι ε ε ε τε την α να
α α στα σι ιν δε α πο ο στο ο λους ει ει
ει παα α α τε

Eυ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σϑ

Mυ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι
αι αι κες με τα μυ ρων ελ θϑ ϑ ϑ σαι προ ος
το ο μνη η η η μα σου Σω ω ω ω τερ ε νη
χϑ ϑ ντο Α γγε ε ε λϑ προς αυ τας φθε γγο
με ε ε νϑ τι με τα α νε ε κρω ω ων τον ζω
ω ω ντα λο γι ι ζε ε ε σθε ως Θε ο ο ος
γαρ ε ξα νε ε ε στη η τϑ μνη η η μα α α α
τος

Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω και

αι Α γι ω Πνε ευ μα α α τι

Π ρο ο ο ο σκυ υ νδ υ δ με εν Πα τε

ε ε ρα και τον τδ τδ Υι ο ο ον τε και αι το ο

Α α α α γι ον Πνε ε ευ μα τη η η ην

Α α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη

υ σι ι ι α συν τοις Σε ε ρα α φιμ κρα α

ζο ο ντες το Α α α γι ος Α α γι ι ι ος

Α α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

Κ αι νυ υ υν και α α ει και εις τδς αι

ω ω νας τω ων αι ω ω ω νων α α μην

Ζ ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε κδ υ υ

σα τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω

ω σω Παρ θε ε ε ε νε χα αρ μο νη η ην

δε τη η Ε ε ε ευ α α ντι ι λυ υ υ υ

πησ πα ρε ε ε ε σχες ρευ σα ντα α ζω ω ης

ι ι θυ νε προς τα αυ τη η ην δε ο εκ

σϝ ϝ ϝ σαρκω θει εις Θε ε ο ος και α α αν

θρωω ω ω πως^{u q}

A λλη λϝ ι α A λλη λϝ ϝ ι ι α A

λλη λϝ ϝ ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε

ε ος^{u q}

Τὸ τρίτον.

A λλη λϝ ι α A λλη λϝ ϝ ι ι α A

λλη λϝ ϝ ι ι α δο ξα α σοι οι οι ο Θε ε ο ο

ο ο ος^{u q}

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος β΄.

Μετὰ τὸ πάθος, πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μυρίσαι, τὸ σῶμά σου αἱ γυναῖκες, Χριστὲ ὁ Θεός, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος  Βου 

Ἀντίφωνον Α

E ν τω ου ρα νω τα ομ μα τα εκ πε εμ πω μου

της καρδι ασ πρως σε Σω τηρ σω σον με ση ε πι λαμ ψει^ε

Ελεησον ημας τους πταιοντας σοι πολλα
καθεκαστηνωραν ω Χριστε μη καιδος προτελους
τροπους του μετανοειν σοι

Χ Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ
ματι και νυν και αι και εις τους αιωνων αι
ωνων αμην

Αγιω Πνευματι το βασιλευειν πελειτο
αγιαζειν το κινειν την κτισιν Θεοος γαρ
εστιν ομοουσιος Πατρι και λογω

Ἀντίφωνον Β΄

Ειμη οτι Κυριος ην εν ημιν τις
ικανος σωος φυλαχθηναι εκ του εχθρου α
μακαι ανθρωποκτοου

Τοις οδουσιν αυτων μη παραδωωστωτε
τον σον δουλον λεεοντος τροπον κατεμουκι
ου ενται και γαρ οι εχθροι οι μη

Χ Δ ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην **ε**

Α γι ω Πνευ μα τι ζω αρχι ι α και γε ε
ρα ας παν τα γαρ τα κτι στα ως Θε ος ων δυ να μοι συν
τη ρει εν Πατρι ι δι Υι ου ου δε **ε**

Ἀντίφωνον Γ

Ο ι πε ποι θεο τες ε πι Κυ ρι ον ε οι
κα σιν ο ρει τω α γι ω **ε** οι ου δα μω σσα λευ ον ται
προ σβο λαι αι στου Βε λι ι αρ **ε**

Ε ν α νο μι αι σ χει ρα σ αυ των μη εκ τει
να τω σαν οι θει ως ζω ντες **ε** ου γαρ ε α Χρι στος τη
ρα βδω τον κλη ρον αυ του **ε**

Χ Δ ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην **ε**

A γι ω Πνευ μα τι προ σπη γα α ζει πα σα
σο φι α εν θεν χα ρις Α α πο στολοις και τοις αθλοιςκα τα
στε ε φονται Μαρ τυρες και προ φη η ται ο ρω σι

Τὸ Προκείμενον.

χ **E** ξε γερ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου
εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη
λα ων κυ κλω σει σε

Στίχος α΄. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ρῦσαί με.

χ **E** ξε γερ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου
εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη
λα ων κυ κλω σει σε

Στίχος β΄. Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

χ **E** ξε γερ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου
εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω
γη λα ων κυ κλω σει σε ε ε

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερόν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ε

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. ^Δ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ε

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. ^Δ

Α ι νε σα α τω πνο η η η ^ε πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον ^ε

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Ε'

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ' 12-35).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός. Καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίου ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἣ ὄνομα Ἐμμαούς. Καὶ αὐτοὶ ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς· οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν

ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγινῶναι αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὐς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἔστε σκυθρωποί; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ὃ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ οὐκ ἔγνωσ τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, ὅπως τε παρέδωκαν αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἀρχόντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν· ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ· ἀλλὰ γε σὺν πᾶσι τούτοις τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον, ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. Ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὄρθρια ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ ἦλθον, λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἱ λέγουσιν αὐτόν ζῆν. Καὶ ἀπηλλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὔρον οὕτω, καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον, αὐτόν δὲ οὐκ εἶδον. Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὡ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεῦειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται! Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωϋσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην, οὗ ἐπορεύοντο, καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι. Καὶ παρεβιάσαντο αὐτόν λέγοντες· Μείνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐστὶ καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μείναι σὺν αὐτοῖς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτόν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον, εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπέδίδου αὐτοῖς. Αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς; Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εὔρον συνηθροισμένους τοὺς ἑνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, λέγοντας· Ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως καὶ ὤφθη Σίμωνι. Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ
Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (†1889)

Χ Δ

Ελε η μου ελε η σου με ο Θεος κατα
τατο μεγα ελεος σου και κατατο πληθος
των οικτιρων σου εξαλειψον το ανομημα μου

Επιπλειον πλυνον με απο της ανομι-
ας μου και απο της αμαρτιας μου καθαρισον
με

Οτι την ανομιαν μου εγνωσκω και
η αμαρτια μου ενωπιον μου εστι διαπαν-
τος

Σοι μονω η ημαρτον και τοπονηρον ε-
νωπιον σου εποιησα οπως ανδικαι-
ωθης εντοις λογοις σου και νικησης εντω κρινεσθαι
σε

Ιδε γαρ εν ανομιαις συνεληφθην και εν α-
μαρτιαις εκισθη σε με η μητηρ μου

I δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α
δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σε ε δη λω σας
μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

I δε ς γ α ρ α λη η η η
θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο
φι ι ι α ας σε ε δη λω ω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι
Ὁ ἀ' χορός.

E ις πολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

P αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι

A κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με
να

A πο ψρε ψον το προ σω πον σα α πο των α
μαρ τι ων μη και πα σαςτας α νο μι ας μη ε ξα λει
ψον

K αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις
μη

M η α πορ ρι ψης με α πο τσ προ σω πσ σα και
το Πνευ μα σα το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε
μη

A πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη
ρι ου σα και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον
με

Δ ι δα ξω α νο μουσ τας ο δος σα και α σε
βεις ε πι σε ε πι στρε ψσ σι

P υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μη α γαλ λι α σε ται η γλω σσα μη την

δι και ο συνησθ

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το

στομαμα να γγει την αινεσινσθ

Οτι ειη θελησας θυσιαν εδωκα αν

ο λοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις

Θυσιατω θεω πνευμα συντετριμενον

καρδιαν συντετριμενην και τεταπεινωμενην

ο θεος ουκ εξουδενωσει

Αγαθυνον Κυριε εν τη ευδοκια

στηνσινσθ και οι κοδομηθητω τα τειχη Ιε

ρσ σαλημ

Τοτε ευδοκησεις θυσιαν δι και ο συ

νηςα να φραν και ο λοκαυτωματα

Τοτε ανοισσιν επι το θυσιαστηριον

σμοσσχς και ελεησον με ο θεος

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις ἐλεήμονε

ἐξαλειψόντα πλήθων ἐμῶν ἐγκλημάτων

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶ-

νων Ἀμήν. Ταῖς τῆς Θεοτοκοῦ πρεσβείαις ἐλε-

ήμονε ἐξαλειψόντα πλήθων ἐμῶν ἐγκλημα-

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ἐξαλειψόντο ἀνομήματ

Ανάστας ὁ Ἰησοῦς ἀποτομή κα-

θῶς προειπὼν ἐδώκεν ἡμῖν τὴν αἰωνίον

ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος




Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.





Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

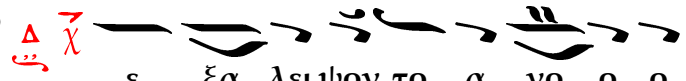

Ἦχος Δι-θ

Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ

Πνεύματι ἁγίῳ καὶ ἐπινοήσαντων Ἀποστόλων πρε-


 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

K αι νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι

 ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε

 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησον με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πληθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

 ε ξα λειψον το α νο ο ο

 μη μα α μϛ

A να στας ο Ι η σης α πο τϛ τα

 α α α α φϛ κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

 πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

 ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

 ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει και
 οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Μηναίου.

Ῥδὴ α΄. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ΄.

Ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ

(τοῦ Δαμασκηνοῦ).

Ῥχος β΄. Ὁ εἰρμός.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε, τὴν φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἢ ὑπέροπλος δύναμις, σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος, Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων Ἀγαθέ, ᾧ ἀπεγραψάμεθα, τῇ ἐντολῇ τῇ σῆ μὴ πειθαρχήσαντες, τῷ Σταυρῷ σου κέκριται· προσβαλὼν γὰρ σοι ὡς θνητῷ, περιπέπτωκε τῷ τῆς ἐξουσίας κράτει σου καὶ ἀσθενῆς διήλεγκται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Λυτρωτῆς τοῦ γένους τῶν βροτῶν, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς ἀρχηγός, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· τῇ γὰρ ἀναστάσει σου, διεσπάραξας τοῦ θανάτου τὰ σπάργανα, ἦν δοξολογοῦμεν ἅπαντες· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπερτέρα πέφνηας Ἀγνή, πάσης ἀοράτου τε καὶ ὄρατῆς, ἀειπάρθενε κτίσεως· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς εὐδόκησε σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου, ᾧ σὺν παρρησίᾳ πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρών, οἷ ἢ ἀκροστιχίς·
Στερρόους ἀνυμνῶ Μάρτυρας στεφηφόρους.

Ἰωσήφ.

Ῥδὴ α΄. Ῥχος α΄. Χριστὸς γεννᾶται.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στεφάνοις δόξης κοσμούμενοι, καὶ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ παριστάμενοι, καὶ θείου φωτὸς πληρούμενοι, πόθῳ τὴν φωτοφόρον μνήμην ὑμῶν, τοὺς ἐπιτελοῦντας, ἀμαυρώσεως παθῶν, Μάρτυρες ῥύσασθε.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν θείαν στέργοντες εὐκλειαν, Θεοῦ τῆς καλλονῆς ἐφιέμενοι, τοῦ βίου τερπνὰ ἀπώσασθε, πᾶσάν τε δυναστείαν περιφανῆ, καὶ διὰ θανάτου, ἀτελεύτητον ζωὴν, Μάρτυρες εὔρατε.

Δόξα.

Ἐνθέω ζήλω πυρούμενοι, τὸ πῦρ τῆς ἀθείας κατέσβεσαν· καὶ λύχνοι τὸ φῶς πυρσεύοντες, πᾶσι τῆς εὐσεβείας περιφανῶς, ὠφθησαν ἐν πίστει, Ἐρμογένης καὶ Μηνᾶς, οἱ μεγαλόφρονες.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ῥυσθῆναι Κόρη πανάμωμε, παθῶν ἐπικρατείας τοὺς δούλους σου, τὸν σὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, Κύριον καὶ δεσπότην ὃν ἐκ τῶν σῶν, πάναγνε αἱμάτων, ἐσωμάτωσας ἡμῖν, προσομιλήσαντα.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος β΄. Ὁ εἰρμός.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῆ παρουσία σου, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῆ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἡ κτίσις ἐν τῷ πάθει σου, ἡλλοιοῦτο βλέπουσα, ἐν εὐτελεῖ προσήματι, ὑπ' ἀνόμων μυκτηριζόμενον, τὸν ἐδράσαντα πάντα θείῳ νεύματι.

Στίχ. Δόξα τῆ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκ χοῶς κατ' εἰκόνα με, τῆ χειρὶ σου ἔπλασας, καὶ συντριβέντα πάλιν δέ, εἰς χοῦν θανάτου δι' ἁμαρτίαν Χριστέ, συγκαταβάς εἰς ἄδην συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Τῶν Ἀγίων. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος α΄. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αἰγλή οὐρανίῳ, λαμπρυνθέντες οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, σκότος διέλυσαν εἰδώλων, τῆς ἀπάτης καὶ φέγγος, ἡμῖν ἰάσεων ἤστραψαν, τοῖς μελωδοῦσι τῷ πάντων Θεῷ· Ἅγιος εἶ, Κύριε.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νέκρωσιν τοῦ ζῶντος, ἀνιχνεύων Δεσπότης Μηνᾶ θαυμαστέ, ἐκπελματοῦσαι καὶ τὴν κάραν, τοῦ τυράννου συντριβεις, ἐχθροῦ ἐρείδων τοὺς πόδας σου, εἰς ἀσφαλῆ μαρτυρίου ὁδόν, μάρτυς ἀνδρικώτατα.

Δόξα.

Ἵμνει τὸν Σωτῆρα, Ἐρμογένης τὰς χεῖρας τεμνόμενος, ἱερωσύνης φαιδροτέραν, τὴν στολὴν τῶν αἱμάτων, βαφαῖς σαφῶς

ἐργαζόμενος, καὶ μιμητὴς τοῦ παθόντος σαρκί, χάριτι δεικνύμενος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μόνην γυναιξί σε, τὴν ὠραίαν τῷ κάλλει εὐράμενος, σωματοφόρος ἐκ γαστροῦ σου, προελήλυθε Κόρη, Χριστὸς θείαις ὠραιότησι, καταφαιδρύνας τὸ γένος ἡμῶν· ὅθεν σε γεραίρομεν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μεσῳδιον Κάθισμα ἐκ τοῦ Μηναίου.

Κάθισμα τῶν Ἁγίων.

ᾠχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Παρωσάμενοι δόξαν τὴν κοσμικὴν, ἐπτερώθησαν δόξη τῇ θεϊκῇ, Μηνᾶς, Ἑρμογένης τε, καὶ ὁ ἔνδοξος Εὐγραφος, καὶ προθύμῳ γνώμῃ, τὸν ὄγκον ὑπέμειναν, τῶν δεινῶν βασάνων, σαρκὸς μὴ φεισάμενοι· ὅθεν μετὰ τέλος, εἰς βυθοὺς θαλαττίους, ριφέντες ἰθύνθησαν, πρὸς λιμένα οὐράνιον· οἷς ἐν πίστει βοήσωμεν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα. Ἔτερον.

ᾠχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μηνᾶς ὁ θαυμαστός, ὁ κλεινὸς Ἑρμογένης, ἡ πάνσεπτος δυάς, τῆς Ἁγίας Τριάδος, πολύθεον φρύαγμα, ἀνδρικῶς κατεπάτησαν· καὶ τελέσαντες, τὸν ἱερώτατον δρόμον, νίκης ἔλαβον, ἐξ οὐρανοῦ τοὺς στεφάνους, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν πάντων Ποιητὴν, καὶ Θεόν σου καὶ Κτίστην, πανάμωμε Ἄγνή, διὰ Πνεύματος θείου, ἐν μήτρᾳ σου ἐχώρησας, καὶ φθορᾶς δίχα τέτοκας· ὃν δοξάζοντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν Παρθένε, ὡς παλάτιον, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, καὶ κόσμου ἀντίλυτρον.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. ᾠχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἄνέστης Σωτήρ, ἐκ τάφου παντοδύναμε, καὶ ἄδης ἰδῶν, τὸ θαῦμα ἐξεπλήττετο, καὶ νεκροὶ ἀνίσταντο, καὶ ἡ κτίσις ἰδοῦσα συγχαίρει σοι, καὶ ὁ Ἄδὰμ συναγάλλεται, * καὶ κόσμος Σωτήρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεί.

Ὁ Οἶκος.

Σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις πάντων, καὶ ἡ ζωὴ τῶν βροτῶν, καὶ πάντα συνανέστησας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος Σωτὴρ σκυλεύσας, καὶ τοῦ ἄδου τὰς πύλας συντρίψας Λόγε, καὶ οἱ θνητοὶ κατιδόντες τὸ θαῦμα ἐθαύμαζον, καὶ πᾶσα κτίσις συγχαίρει ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, Φιλάνθρωπε. Διὸ καὶ πάντες δοξάζομεν, καὶ ὑμνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν, * καὶ κόσμος Σωτὴρ μου ἀνυμνεῖ σε αἰεί.

Συναξάριον.

Τῇ Ι΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἄθλησις τῶν ἁγίων τοῦ Χριστοῦ μαρτύρων, Μηνᾶ τοῦ καλλικελάδου, Ἐρμογένους καὶ Εὐγράφου.

(~†313)

Στίχ. Τμηθεὶς ὁ Μηνᾶς, κἂν κελαδεῖν οὐκ ἔχη,

Φιμοῖ κελαδοῦν δυσσεβείας τὸ στόμα.

Τὴν δυσσέβειαν ἐκπτύσας Ἐρμογένης,

Ἐπῆρξε μάρτυς εὐσεβείας ἐκ ξίφους.

Τὰς ἐκ μαχαίρας, Εὐγράφε, τρώσεις φέρων,

Ὅξὺς Θεοῦ κάλαμος ὦφθης, εὖ γράφων.

Εὐκέλαδος δεκάτη Μηνᾶς ξίφει αὐχένα δῶκεν.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμίνου· ζητήσεως δὲ γενομένης παρὰ τῶν Ἀλεξανδρέων περὶ τινῶν κινήθωντων, ἀπεστάλη Μηνᾶς παρὰ τοῦ βασιλέως εἰς τὴν αὐτῶν λύσιν· καὶ γὰρ ἐπεπαίδευτο πᾶσαν σοφίαν καὶ πρὸς τοὺς ῥητορικοὺς ἐξήσκητο λόγους, ἐν Ἀθήναις τὰ πολλὰ διατρίψας καὶ τῆς ἐκεῖθεν εὐγλωττίας μετεσχηκῶς, ἅτε Ἀθηναῖος ὢν καὶ τὸ γένος. Οὗτος, παραγενόμενος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, οὐ μόνον εἰς γνῶσιν τῶν κινήθωντων τοὺς Ἀλεξανδρεῖς ἤγαγε, πᾶσαν διαλύσας παρ' αὐτῶν προτεινομένην ἀμφιβολίαν καὶ ζήτησιν, ἀλλὰ καὶ τοὺς τῆς κατὰ Χριστὸν πίστεως τὸν λόγον παραδεξαμένους, βεβαιότερον ἀντέχεσθαι ἔπεισε, καὶ πολλοὺς τῶν ἀσθενούντων ἰάσατο.

Ὅθεν ὁ βασιλεὺς περὶ τούτων μαθὼν, ἀποστέλλει Ἐρμογένην τὸν ἑπαρχον, ἐντειλάμενος ἀποστῆσαι τὸν Μηνᾶν τῆς τῶν χριστιανῶν πίστεως· μὴ πειθόμενον δέ, παντοίως αἰκισάμενον ἀπολέσαι. Ὅς, τὸν Ἅγιον τῷ ἑαυτοῦ παραστησάμενος βήματι, ἐπεὶ οὐκ ἔπειθεν, ἀλλ' ἀντιλέγοντα τοῦτον ἑώρα, πρῶτον μὲν ἐκπελματοῖ τοὺς πόδας καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκόπτει, καὶ τὴν γλῶτταν τέμνει. Ἐπεὶ δὲ τὰ λωβηθέντα μέρη τοῦ σώματος παραδόξως εἶδε τὴν ἴασιν δεξάμενα, καὶ δύο Ἀγγέλους τὴν τοῦ ἁγίου Μηνᾶ περισκέποντας κεφαλὴν, μεταβαλὼν πιστεύει τῷ Χριστῷ καὶ παρὰ τοῦ ἁγίου Μηνᾶ τὸ Βάπτισμα δέχεται καὶ παρὰ τῶν συνελθόντων Ἐπισκόπων τὸ τῆς Ἀρχιερωσύνης λαμβάνει ἀξίωμα.

Ταῦτα πυθόμενος ὁ βασιλεὺς, ἀναζεύγνυσι πρὸς τὴν Ἀλεξανδρείαν· καὶ τούτους μεταπεμφάμενος, ἐπιχειρεῖ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ἀποστῆσαι αὐτούς. Ὡς δὲ πείθειν οὐκ εἶχε, προσέταξε τὴν τοῦ ἁγίου Ἐρμογένους κοιλίαν λόγχῃ τρωθῆναι καὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ἐκμηθῆναι καὶ εἰς ἐσχάραν πυρὸς ἐμβληθῆναι, καὶ τὸ περιλειφθὲν τοῦ σώματος ἐν τῷ ποταμῷ ῥιφῆναι. Τὸν δὲ ἅγιον Μηνᾶν, ἐν ἀφεγγεῖ τόπῳ ἀναρτηθῆναι καὶ λίθον βαρύτατον ἐξαφθῆναι αὐτοῦ τῶν ποδῶν. Τούτων δέ, κατὰ τὴν τοῦ βασιλέως πρόσταξιν, τελεσθέντων, διὰ τῆς τῶν Ἀγγέλων θείας δυνάμεως, οἱ Ἅγιοι

σῶοι διεφυλάχθησαν καὶ τῷ βασιλεῖ παρέστησαν, καὶ αὐθις ἀσεβοῦντα τοῦτον διήλεγchon. Ἐνθα ὁ ἅγιος Εὐγραφοσ, ὑπογραφεὺς ὦν τοῦ ἁγίου Μηνα, τὸν Χριστὸν ὠμολόγησε παρῶρησιασάμενοσ, καὶ διεξήλθε πολλὰ κατὰ τοῦ βασιλέωσ αὐτὸν ἐνουβρίζων.

Ὁ δὲ βασιλεύσ, τὴν ἤτταν ἅμα καὶ τὸν ἔλεγchon μὴ φέρων, πλήρησ θυμοῦ γεγονώσ, σπασάμενοσ μάχαιραν, τὸν Εὐγραφον αὐτοχειρὶ ἐξεκέντησε· Συνανηρέθησαν δὲ καὶ ὁ ἅγιος Μηνασ καὶ Ἐρμογένησ μαχαίραισ, τῶν ὑπηρετῶν τοῦ βασιλέωσ ἐπιθεμένων αὐτοῖσ. Ἀνηέχθη δὲ τὰ τίμια αὐτῶν λείψανα θεῖω προστάγματι καὶ κατετέθη ἐν τῷ Βυζαντίω· ἐνθα νῦν εἰσι θαυματουργοῦντα καὶ σημεῖα ἐργαζόμενα ἄπειρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ ἅγιος μάρτυσ Γέμελλοσ ὁ πολυάθλοσ, σταυρωθεῖσ, τελειοῦται. (†361)

Στίχ. Ὑπὲρ Θεοῦ Γέμελλοσ ἐσταυρωμένου,
Τὴν ἐν ξύλῳ σταύρωσιν ἀσμένωσ φέρει.

Οὗτοσ ἦν ἐπὶ τῆσ βασιλείασ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου· οὗ τὴν ὁδὸν ποιουμένου διὰ τῆσ Ἀγκυρανῶν Μητροπόλεωσ, ἔστη ὁ ἅγιοσ κατὰ πρόσωπον· καὶ παρῶρησίᾳ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσασ, ζώννυται ζώνην σιδηρᾶν πεφυρακτωμένην, καὶ τῷ βασιλεῖ κατὰ τὴν ὁδὸν ἔπεται. Ἐπεὶ δὲ κατέλαβον τὸ τῆσ Ἐδέσσησ πολίχνιον, τείνεται ὁ ἅγιοσ ἐκ τεσσάρων καὶ ξύλοισ ἀγρίοισ αἰκίζεταὶ καὶ τοὺσ ὦμοὺσ σιδηροῖσ ἐμπείρεταὶ πυρωθεῖσιν, καὶ τηγάνω, στέατοσ καὶ ῥητίνησ καὶ ἐλαίου μεστῷ, σφοδρῶσ ἐκκαέντι, ἐμβάλλεταὶ, ἄνωθεν ῥάβδοισ τυπτόμενοσ, σιδηρᾶσ ἀκίδασ ἐχούσαισ· καὶ τὴν κεφαλὴν ἥλοισ σιδηροῖσ καταπείρεταὶ· καὶ τὸ δέρμα τοῦ σώματοσ προβάτου δίχην ἀποσύρεταὶ· καὶ ἀπολυθεῖσ οὕτω, τὸ πρὸσ σωτηρίαν Βάπτισμα λαμβάνει (ἀμύητοσ γὰρ ἦν ἔτι)· καὶ ὑγιῆσ ὄλοσ ἀπὸ τοῦ ὕδατοσ ἀνέρχεται. Τότε καὶ θεῖασ ἤκουσε φωνῆσ οὐρανόθεν λεγούσησ· Μακάριοσ εἶ, Γέμελλε, ὡσ πολλὰ κοπιάσασ. Ἐπειτα τῷ βασιλεῖ παραστάσ, σταυρῷ ἀναρτᾶταὶ καὶ ἥλοισ τὰσ χεῖρασ καὶ τοὺσ πόδασ προσηλοῦταὶ· καὶ οὕτωσ εὐξάμενοσ, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο. Τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ σῶμα, πιστοῖ ἀνδρεσ, λάθρα καθελόντεσ ἀπὸ τοῦ ξύλου, κατέθεντο ὑπὸ τὴν γῆν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὀσίου πατροσ ἡμῶν Θωμά, τοῦ Δεφυρκνιοῦ. (1' αἰ.)

Στίχ. Θωμάσ Θεὸν θεῖσ ἀρῶραγεστάτην βάσιν,
Κρείττων πέφηνε μηχανῆσ τῶν δαιμόνων.

Οὗτοσ πατρίδα ἔσχε τὴν εἰσ πρόποδασ τοῦ Κυμναιοῦ ὄρουσ γῆν ἀποφέρουσαν· οἱ δὲ τούτου γεννήτορεσ, ιδιωταὶ τινεσ καὶ ἐν αὐταρκεῖᾳ ζῶντεσ. Πάντων δὲ καταφρονήσασ, ἔτι σφριγῶν καὶ ἀκμάζων τὴν ἡλικίαν, τὸν τῶν μοναχῶν ἐζήλωσε βίον· εἰωθῶσ γὰρ νηπιόθεν τοῖσ Σεμνεῖοισ παραβάλλειν σὺν τῷ πατρί, ἐνὶ τῶν ἱερῶν καταγωγίων συναρμολογηθεῖσ παιδοτριβῆ, εἰσ ἀσκησιν γραμμάτων ἐκδίδοταὶ. Καὶ ἐν ὀλίγῳ τό τε Ψαλτήριον, τοὺσ Ἀποστόλων λόγουσ, καὶ τὴν λοιπὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀκολουθίαν διέλαβε. Τὰ μὲν δὴ πρῶτα τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον, καὶ τοῦ κατ' ἀρετὴν βίου τὰ λήια ἐντεῦθεν ἀρχὴν τοῦ προκόπτειν εἰλήφασιν.

Ἐπεὶ δὲ πρὸσ ἡλικίαν ὁ παῖσ μετεπλάττετο, τὸ ἀγγελικὸν ἔνδυμα ἠμφιάσατο, καὶ πρὸσ τοὺσ κατ' ἐχθρῶν ἀγῶνασ ἀμεταστρεπτὶ ἐχώρει, καὶ κάλλοσ τὸ τῆσ ψυχῆσ ἀρετῶν τοῖσ χρώμασιν ἀναμορφωσάμενοσ, ὡσ εἰκόνισμα θεῖον τοῖσ ὀρώσιν ἐδείκνυτο. Τότε περιδοξόσ τισ τῶν τοῦ Βυζαντίου Μεγιστάνων ἐν τῷ πρὸσ Σάγαριν ποταμῷ φροντιστήριον

ἐδείματο· ὄνομα τῷ ἀνδρὶ, Γαλολείκτης (ἐν ἄλλοις Γαλοχείκτης). Καὶ τῷ ἐκείσε Ἐπισκόπῳ περὶ τούτου κοινολογησάμενος, τῶν ὑπ' αὐτὸν μοναστηρίων ἐλλογίμους ἐπιλέξασθαι ἠξίου, εἰς λειτουργίαν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ καινουργηθέντος Σεμνείου. Ὁ δέ, τὸν μακάριον εὐθύς Θωμᾶν, ὡς περιβόητον ἄνδρα, καὶ ἀκριβῆ κανόνα τῆς ἐγκρατείας, ἠγγεῖσθαι τῶν συνελθλυθῶτων τῷ ἄρχοντι συνεβούλευε. Καὶ δὴ ταύτην εὐφυῶς ἐπὶ χρόνου ἰθύνας, ὅσον αὐτὸς ἐκρύπτετο ταπεινούμενος, τοσοῦτον, ὡς ποικίλης ἀρετῆς καταγώγιον, πᾶσιν ἐγνωρίζετο.

Ὡς δὲ λοιπὸν δι' ὄχλου ὑπὸ τῶν παραβαλλόντων ἐγένετο, ἐδυσχέραινον ἐπὶ τούτῳ, καὶ τί μηχανᾶται; Περισκοπήσας τῶν ἀδελφῶν τὸν ἐξαιρετον, ἠγγεῖσθαι τοῦτον διακελευσάμενος τοῖς λοιποῖς τῶν ἀδελφῶν, αὐτός, ἐφοδιασάμενος ταῖς τούτων εὐχαῖς, ὑπώρειαν εὐρῶν ἡσυχίας ἀρμόδιον, μονώτατος ἐν αὐτῇ εἰσοικίζεται. Ἄλλ' ἐπεὶ τὸν νομέα ἐζήτουν τὰ πρόβατα, τοὺς λόφους καὶ τὰς ὑπωρείας οὐκ ἐνεδίδοσαν ἐρευνῶντες, ἕως οὗ πρὸς αὐτὴν τὴν ὑπώρειαν αἴθριον τὸν Πατέρα κατέλαβον. Καὶ τῶν χειμερινῶν νιφάδων τὸ δριμύ λογισάμενοι, καὶ τῶν θερινῶν καύσεων τὸ φλογῶδες, τὸν Πατέρα ἐξελιπάρουν, ἵνα τί σκληροτέραις ἀγωγαῖς σεαυτὸν, λέγοντες, κατατρύχεις, μὴ λογισάμενος τῆς ἐκ τοῦ χοῦς ἡμῶν διαπλάσεως τὴν ἀσθένειαν, ὡς ἐν ταῖς δυσκρασίαις ἐτοίμως εἴωθε διαλύεσθαι;

Μόλις δὲ ποτε τούτων συνθέμενος τῇ βουλῇ, μικρὸν γενέσθαι παρηγγυᾶτο τοῖς μοναχοῖς αὐτῷ καταγώγιον. Καὶ τούτου περαιωθέντος, ἐν τῷ Κυριακῷ μόνος ὑπεισελθὼν, τοῖς γόνασιν ὑποκλίνας ἑαυτὸν πρὸς τὸ ἔδαφος, τοὺς πρὸς τὴν σὴν εὐαρέστησιν, Κύριε, πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους ἄνδρας ἀφικέσθαι ἀξίωσον, ἔλεγε. Καὶ δὴ, ὡς ἐξ ἀποστολῆς τότε τινὲς πρὸς αὐτὸν εὐλαβέστατοι προσέβαλον κοσμικοὶ ἀποκείρασθαι δυσωποῦντες, καὶ συνδιάγειν αὐτῷ εἰς ὑπακοήν. Καὶ ὡς πρὸς Κυρίου τούτους ἐληλυθότας, τὴν ἱερὰν στολὴν ἀμφιέννυσι, καὶ ὡς τοὺς πρῶτους τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, τὸν μὲν Ἰωάννην ἐκάλεσε, τὸν δὲ Πέτρον· καὶ σὺν αὐτοῖς τὰς δεήσεις ἐπιπονωτέρας ἐποιεῖτο πρὸς Κύριον.

Ἄλλ' οὐκ ἔφευγεν ἐπὶ πολὺ ὁ καινουργὸς τῆς κακίας ὁρᾶν τὰς πανουργίας αὐτοῦ καὶ ἐμβολὰς ἠττωμένας. Καὶ δὴ πρῶτον τούτῳ πλήθος ἐπιρῶρίπτει κωνώπων, ὡς μήποτε πρὸς βραχὺ ταύτας ὑπενδοῦναι τῷ γέροντι, ἀλλὰ κοιταζομένῳ, ὡς σκόλοπες ἐπετίθεντο τούτῳ· καὶ ἀνισταμένῳ εἰς προσευχὴν, διὰ τῶν χειλέων εἰς τὸν γαργαρεῶνα εἰσέδυνον· εἰδέπου καὶ τὴν βίαν τῆς φύσεως δι' εὐτελοῦς ἐπαρηγόρει τροφῆς, κωνώπων πλήρες τὸ προσαγόμενον ἦν. Καὶ τούτοις ἐπὶ τρισὶν ὅλοις ἔτεσιν ἐγκαρτερῶν ἦν, ἐν οἷς οὐκ ἐστέναξεν, ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστῶν, λύσιν πρὸς Κυρίου τῶν ἀνιαρῶν ἐπεζήτει. Ἄλλ' ὀψέ ποτε τῆς ἀποχῆς τῶν κωνώπων ἐκ Θεοῦ οἰκονομηθείσης, μυῖαι εὐμεγέθεις ἐπανίστανται τῷ Πατρί, τὴν ἐκ τῆς ἐγκρατείας αὐτῷ δορῶν δαπανηθεῖσαν, ὡς ἠκονημένα βέλη, κατατιτρώσκουσαι. Ταύτας δὲ πάλιν διαδεξάμενοι μύρμηκες, ἐν τοσοῦτοις χρόνοις τῷ ἀθλητῇ ἀντιπαρετάσσοντο, ἀδεῶς αὐτῷ, κατ' ὀφθαλμῶν καὶ τῶν μυκτῆρων ἐπιρῶρίπτομενοι.

Ἄλλ' ἐπεὶ, ὡσπερ τινὰ δροῦν, τοῦτον ἀμετάβλητον ἔβλεπεν ὁ πειράζων, ὡς ἐπὶ μιᾶς ἡμέρας τὰς ἐπὶ χρόνοις ἐννέα λογισθῆναι τῆς τῶν ἀλγεινῶν ἐπιφοράς, ἐπιμανέστερον μᾶλλον αὐτῷ ἐπιτίθεται. Καὶ ἐπεὶ ὁ πανοῦργος οὐ πρὸς τὴν ἐκ πλευρᾶς ἀχθεῖσαν εἰδῶς ἔχειν τὴν μάχην, ἀλλ' ὡς ἐπ' αὐτὸν τὸν ἐν εἰκόνι καὶ χειρὶ τιμηθέντα Θεοῦ, οὐ μόνον πρὸς συμπλοκὴν τῆς μάχης παρασκευάζεται, ἀλλὰ καὶ πάντα τοὺς σὺν αὐτῷ συναγαγῶν ὄφεις,

ἐπεμβαίνει τῷ μακαρίῳ. Εἰπεῖν δὲ πρᾶγμα ὁ λόγος ἐπείγεται, ὡς δυσέφικτον τοῖς πολλοῖς· οὐκ ἦν γὰρ εἶδος ὀράσεως τῷ πατρὶ, ὃ μὴ μορφὴ ὄφως αὐτῷ ἐπεφαίνετο· ἀλλ' ὅπως δήποτε περιφερόμενος ἴστατο, εἴτε χρειωδῶς τῇ ἀφῆ κατελάμβανε τι, ἐν αὐτῷ τῷ σκεύει καὶ ὄφεις ἀνεκαλύπτετο· καὶ τοῦτο οὐχ ἅπαξ ἢ δῖς, ἀλλ' ἐν ὅλοις ἔνδεκα ἔτεσι πειραζόμενος ὑπὸ τῶν ὄφρων, οὐκ ἐνάρκησεν· ὁσάκις γὰρ αὐτῷ ἀνακλιθῆναι τῇ κατὰ συνήθειαν κλίνῃ ἔδοξεν, ἐκατέρωθεν ὄφεις συνανεκλίνοντο. Ἀλλὰ τούτων ἀβλαβῆς τῇ προμηθεῖα τῆς προνοίας διεφυλάττετο.

Τούτῳ ποτὲ τὴν ἀναίμακτον λατρείαν ἐπιτελοῦντι, καὶ ἤδη λοιπὸν πρὸς τὸ τέλος τῆς λειτουργίας ὄντι, δράκων ἐρπύσας ποθὲν φοβερός, τὴν κόγχην τοῦ εὐκτηρίου περιεζώσατο· τοῦ συμπονοῦντος δὲ τῷ Πατρὶ ἀδελφοῦ πρὸς τὴν τῆς ἱερουργίας διακονίαν, τότε εἰς τὴν τοῦ εὐκράτου προσκομιδὴν ἐξεληθόντος, τῆς κόγχης τὸ θηρίον ἀπορῶραγέν, παρὰ τῇ φλιᾶ πεσὸν τῆς εἰσόδου, ὡς βοῦς ξένον ἐδείκνυτο θέαμα. Ὡς δὲ τὸ πρὸς σύνηθες τῶν μυστηρίων περάνας ὁ Ἱερεὺς, τοῦ Διακόνου τὸ εὐκράτον ἐπιχρονίζοντος ἦσθετο, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀπιδεῖν βουληθείς, ἐωράκει τὸν μὲν θῆρα τῇ φλιᾶ ἐπικείμενον, τὸν δὲ διακονητὴν ὑπότρομον ἐστῶτα, πλήρης γενόμενος Πνεύματος, Εἴσελθε, καὶ μὴ διακριθῆς, φήσας τῷ ἀδελφῷ, αὐτὸς ἀπερισπάστως τὴν προσκομιδὴν ἐπετέλει. Τῇ παραινέσει δὲ τοῦ πατρὸς ἐκεῖνος ἀναθαρσῆσας, ὡς ὑπόπτερος ὑπερβὰς τοῦ θηρός, εἴσεισι πρὸς τὸν καλέσαντα.

Καὶ τῆς ἱερᾶς τελεσθείσης μυσταγωγίας, ὁ Ἱερεὺς πρὸς τὸν θῆρα, μήπω τὴν στολὴν ἀπαλλάξας, ἀτρέμας ἔξεισι προσειπών· Εἰ πρὸς τὸ τέλος ἔχεις, τῇ τοῦ Θεοῦ μου προνοίᾳ, ὦ θηρίον, ἐπακολούθει μοι. Καὶ πρὸς τὸ ἄκρον ὁ θῆρ τοῦ φαινολίου ἐπικατασχών, συρόμενος, εἴλκετο· καὶ ὡσεὶ τόξου βολὴν ἀποστάς καὶ πρὸς τινα γενόμενος φάραγμα, λόφων ἐξ ἐκατέρων ταύτη κειμένων, ἔστη εἰς προσευχὴν, πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τοῦτο τελευταῖον προσειπών· Ὁ ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίων τοὺς εἰς σὲ πιστεύοντας πατεῖν εἰρηκῶς, εὐδόκησον καμὲ τὸν ἐλάχιστον, Κύριε, ἐπὶ τοῦ δε τοῦ φάραγος ἐπάνω τοῦ θηρός γενέσθαι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. Καὶ ὡς τοῦτο εἴρηκεν, ὑψωθὲν τὸ θηρίον, ὑπὸ τὸ χάσμα κατεσπάσθη· καὶ αὐτῷ ἐκάτεροι οἱ βουνοὶ ἐπέπεσον· ὡς τοῦ φάραγος ἀναγεμισθέντος, πεδιάδα γενέσθαι τὸν τόπον. Ὁ γοῦν γέρων, εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ, τὸ κελλίον κατέλαβε· καὶ τότε ἐξαίσιον τέρας ἐδείκνυτο. Οἱ ὑπὸ τὴν κέλλαν γὰρ ἐμφωλεύοντες ὄφεις, καὶ τὸν Ἅγιον ἐπὶ τοσοῦτοις ἔτεσιν ἐπαλγείναντες, ὡς τούτου δεδοξασμένον εἶδον τὸ πρόσωπον, οἷα πυρὸς μὴ φέροντες τὴν κατάκαυσιν, ἄρδην ἀποδιδράσκουσιν εἰς τὸν τοῦ χωνευθέντος δράκοντος τόπον· καὶ Θεοῦ προνοία, εἰς πλῆθος ἄπειρον ὄντες, ἀπώλοντο. Πτηνὰ γὰρ ποθεν τότε, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὄφρων, ὡς ἐξ ἀποστολῆς ἰπτάμενα, τοὺς τεθνεώτας ὄφεις κατάβρωμα ποιησάμενα, ὤχοντο.

Ἐκτοτε γοῦν τῶν πειρασμῶν ἀφεθείς ὁ πατήρ, χάριν ἐκ Θεοῦ προῤῥήσειω εἴληφε, καὶ μᾶλλον ταῖς σκληροτέραις ἀγωγαῖς ἑαυτὸν προσηρέθιζεν. Ἐπεὶ δὲ τῆς ἡσυχίας ἦρα, ὡς πρὸς αὐτὸν πολλοὺς ἑώρα τοὺς εἰσβάλλοντας, ἐπὶ τὰ ἐρημικώτερα τῶν ὀρέων μεταναστεύειν ὤθη. Καὶ τὸν μὲν Ἰωάννην ἡγεῖσθαι τῆς Μονῆς διαταξάμενος, τῷ Πέτρῳ τὴν τοῦ διορατικοῦ χάριν προδιεσάφησεν. Οὗ γενομένου, ἡ προφητεία τοῦ πατρὸς οὐ διήμαρτεν. Ὅμως εἰς ἓν χωρήσαντες τῶν τούτου προῤῥήσεων, ὡς ἐκ κρασπέδου, τοῖς φιλοπονεῖν βουλομένοις καὶ αἰρουμένοις τὸ ὅλον δείξωμεν ὕφασμα.

Τούτῳ ποτὲ ὁ τῶν Ῥωμαίων εὐσεβέστατος ἀναξ Λέων (ὁ Σοφός), ὁ τοῦ

Βασιλείου υἱός, τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἀναφυὲν συγγραψάμενος, καὶ σφραγίσας, ἐξαπέστειλε τὴν τοῦ σκοποῦ λύσιν ἐπιζητῶν. Ὡς δὲ τὸν τοῦ γραμματίου ἄγγελον πρὸς τῇ φλιᾶ τῆς κέλλης ἦσθετο γεγονότα, ἔξω τοῦτον προσυπαντήσας, ἕτερον τῇ χειρὶ ἐσφραγισμένον ἔχων Πιτάκιον, Δέξαι τοῦτο, ἀδελφέ, εἶπε, καὶ πρὸς τὸν ἀποστείλαντά σε ὑπόστρεφε. Ἐπὶ τούτῳ καταπλαγείς ὁ τὸ βασιλικὸν ἐπιφερόμενος γράμμα, Καὶ τί, πάτερ, τί τῷ ἀποστείλαντι, ἔφη, πρὸς τὴν λύσιν τοῦ ζητουμένου ἐρῶ; ἐπεὶ τὸ προσκομισθὲν οὐκ ἀπειλήσας· καὶ ὁ πατήρ· Ἀρκεῖ, τέκνον, ἀρκεῖ· τῷ Θεῷ περὶ τούτου μελήσει. Τότε λαβὼν τὸ Πιτάκιον τοῦ Πνευματικοῦ, πρὸς τὸν ἀποστείλαντα ἔρχεται. Καὶ δῆλα ποιήσας τὰ ἐπακολουθήσαντα τῷ κρατοῦντι, ἐξέπληξεν αὐτόν. Ὅτε δὲ καὶ τὴν τῆς γραφῆς γεγεννημένην ἔκβασιν τῆς τοῦ γέροντος προφητείας ὁ κρατῶν ἐθεάσατο, πάσῃ μηχανῇ ἐχρήσατο θεάσασθαι αὐτόν. Ὁ δέ, ἀφιλόκοσμος καὶ ταπεινόνους ὢν, ἀντιμηχανευσάμενος εὐφυῶς, οὐ συνεχώρησε τοῦτο γενέσθαι. Ἄλλὰ ταῦτα μὲν ὀλίγα, καὶ ἐκ τῶν τούτου μαθητῶν ἐν ἐσχάτοις καιροῖς ἐμάθομεν· ἡμεῖς δὲ ἐπὶ τὸ προκείμενον ἐπανέλθωμεν.

Ὁ ἡγιασμένος οὖν Θωμᾶς, ἐπεὶ καλῶς τὰ τῆς ποιμνῆς διέθετο, τῶν ἐκεῖθεν ἀπάρας, δύσβατον καὶ ἀδιόδευτον χῶρον καταλαβὼν, ὡς στρουθίον μονώτατον, ἐν αὐτῷ εἰσοικίζεται, ἀπρόιτος διελθῶν τῶν νηστειῶν τὴν περίοδον. Εἰ δέ τινα τῶν ἀδελφῶν περὶ ψυχὴν ποτε συνέβη κινδύνῳ περιπεσεῖν, διὰ μακροῦ τοῦ χρόνου τούτους ἐπισκεπτόμενος, τὰ πρὸς σωτηρίαν ἐδίδου· καὶ πάλιν ὡς εἰς ἀναψυχὴν, εἰς τὸν δύσβατον χῶρον ἀνέτρεχεν. Οὕτως ἐπὶ πλείστους χρόνους διαρκέσας, καὶ ἐν γῆρα πῖονι γεγωνῶς, μικρὸν τὸ σῶμα τρυχωθεῖς, εἰς χεῖρα Θεοῦ τὴν ψυχὴν ἐναπέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Θεότεκνος, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Θεότεκνος, οἷα Θεοῦ τέκνον,
Θνήσκει προθύμως τοῦ Πατρὸς χάριν ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Μαριανός, λιθοβοληθεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Μαριανὸς συντριβεῖς κάραν λίθῳ,
Θεῖῳ νοητῶς στέφεται ταύτην στέφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Εὐγένιος, ξύλοις τυπτόμενος, τελειοῦται.

Στίχ. Ὡσπερ συνεστῶς Εὐγένιος ἐκ ξύλου,
Πάσχων ξύλοις ὑπῆρχε πρὸς ξύλα ξύλον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου, ἐπισκόπου Μεθώνης τῆς ἐν Πελοποννήσῳ. (†880)

Στίχ. Χριστοπρεπῶς ἐπισκοπεύσας ἐν Μεθώνῃ,
Τὸν παντεπίσκοπον Χριστὸν βλέπεις, Πάτερ.
Θείας ἀρετὰς ἀθανασίας τέκνα,
Ἔσχεν Ἀθανάσιος ποιμὴν Μεθώνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων Καρποφόρου ἱερέως καὶ Ἀβουνδίου διακόνου, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ ἀθλησάντων. (~†290-300)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀγίας παρθενομάρτυρος Εὐλαλίας, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ ἐν Βαρκελώνῃ πυρὶ τελειωθείσης. (†304)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἰουλίας, ἀθλησάσης
σὺν τῇ ἁγία Εὐλαλία. (†304)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Μερκουρίου καὶ τῶν
συστρατιωτῶν αὐτοῦ, ἐν Λεοντίνοις (Lentini) τῆς Σικελίας τὰς
κάρας τμηθέντων, ἐπὶ Λικινίου βασιλέως καὶ ἐπάρχου Τερτύλλου.
(~†308)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Θεοδότου (Deusdedit,
Deodatus), ἐπισκόπου Βρεξίας (Brescia) ἐν Ἰταλία, τῆς πίστεως
ὑπερμάχου ἐν συνόδοις κατὰ τοῦ Μονοθελητισμοῦ. (~†700)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Μιλιτιάδου, πάπα Ῥώμης,
ὁμολογητοῦ κατὰ τοὺς ἐπὶ Μαξιμιανοῦ διωγμούς, καὶ
καταδικάσαντος τὴν αἵρεσιν τοῦ Δονατισμοῦ. (†314)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Γρηγορίου γ', πάπα Ῥώμης,
πολλὰ ὑπομείναντος κατὰ τὴν εἰκονομαχίαν καὶ τὰς ἐπιδρομὰς
τῶν Λομβαρδῶν. (†741)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Σινδούλφου (Sindulphus), λγ'
(33ου) ἐπισκόπου Βιέννης (Vienne) τῆς ἐν Γαλλία. (~†669)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Γουϊτμάρου (Guitmarus), δ'
ἡγουμένου τῆς μονῆς Ἁγίου Ριχαρίου (Saint-Riquier) ἐν Γαλλία.
(†765)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Χιλδεμάρου (Hildemar),
ἐπισκόπου Βελλοβάκου (Bellocum, Beauvais) ἐν Γαλλία. (†844)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ δικαίου Ἰωάννου Βράνκοβιτς (†1503),
ἡγεμόνος τῆς Σερβίας, καὶ τῶν γονέων αὐτοῦ Στεφάνου τοῦ
τυφλοῦ (†1468) καὶ Ἀγγελίνης (†1520).

Στίχ. Στέφανος, Ἰωάννης τε, Ἀγγελίνα,
Στέφος ἄφθαρτον ἔσχον βραβεῖον βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάσαφ,
ἐπισκόπου Μπέλγκοροντ ἐν Ῥωσία. (†1754)

Στίχ. Νέος Ἰωσήφ, σιτοδότης Κυρίου,
Μπέλγκοροντ, σοφέ, ἐφάνης, Ἰωάσαφ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

(Ψάλλονται ἀπὸ 21ης Νοεμβρίου
μέχρις 24ης Δεκεμβρίου μόναι αἱ πεζαί).

Ἦχος Ἱ Πα ρ

ὠδὴ α'

Χρι σος γε ννα ται δο ξα σα τε Χρι σος ἐξ ὄ ρα
νων ἀ πα ντη σα τε Χρι σο ος ἐ πι γης υ ψω
θη τε ἀ σα τε τω Κυ ρι ω πα α σα η γη η η
και ἐν ἐν φρο συ υ νη ἀ νυ μνη σα τε λα οι
ο τι δε δο ο ξα α ραι

ὠδὴ γ'

Τω προ των αι ω νων ἐκ Πα τρος γεν νη θεν
τι αρ ρε ευ ζω σγι ω και ἐπ ε σχα των εκ Πα ρ θε
ν ὄ σα ρ κω θε ντι α σπο ρω σ Χρι στω ω τω Θε
ω βο η σω μεν ο ἀ νυ ψω σασ το κε ρα ρ
η μων ἀ γι ος ει Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ δ'

Ρα β δος εκ της ρι ζης Ι ε σ σαι και αν θος εξ αυ
της Χρι σε εκ της Πα ρ θε ν ὄ α νε ε βλα ρη σασ

ἐξ ὀρθῶν οἰνετός κατασκίουδασεός
ἡλθες σαρκῶθεις ἐξ ἀπειρανδρῶ οἰαυλος
καὶ θεός δοξατηδυναμεισὺ Κυυριε

ὠδὴ ε΄

Ἡ εὐσωνειρηνης Πατηροικτιομωντης
μεγαληςβληηςστων αγγελων ειρηνηνπα
ρεεχομενον απειλασημιν οθεν
θεογνωσιας προς φως οδηγηθηεντες εκ
νυκτος ορθριζοντες δοξολογουμεν σε φιλααν
θρωωπε

ὠδὴ ς΄

Σπλαγχνων Ιωανν εμβουονααπημεσεν
εναλιοςθηροιονεδεεξαατοτη
Παρθενωδε ενοικησας ο Λογος καισαρκα
λαβων διεληλυθεφυλαξας αδιαφθο
ρον ηηςγαρ εχυπεσηρευσεως τηντεκν

σανκα τεσ χεν α πη η μα αν τον

ὠδὴ ζ'

Ο ι παι δεσ ευ σε βει α συν τρα φεν τες δυσ
σε βς προ σαγ μα τος κα τα φρο νη σαν τες πυ
ρο ος α πει λην κ ε ε πτο η θη σαν αλλ εν με
σω της φλο γος ε στω τες ε ψαλ λον ο των πα
τε ρων Θε ος ευ λο γη τος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Η αυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο λος εξ
ει κο νι σε κα μι νος τυ πον ου γαρ κς ε δε ξα
το φλε γει νε κς ως ου δε πυρ της Θε ο τη τος
Πα ρ θε ν8 ην υ πε ε δη νη δυν δι ο ο α νυμ
ν8ν τες α α να με λψω μεν ευ λο γει τω η κτι σις
πα α σα τον Κυ ρι ον και υ περ υ ψ8 τω εις
παν τας τ8ς αι ω να α α ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ῬΑΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Δ
Ω

Τὴν τιμιώτεραν τῶν Χερουβιμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκριίτως τῶν Σεραφείμ τὴν ἀδιφθορῶς Θεὸν Λόγον τεκῆσαν τὴν ὄντως Θεοτόκον σε μεγαλύνου ὁ μὲν

2

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Δ
Ω

Τὴν τιμιώτεραν τῶν Χερουβιμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκριίτως τῶν Σεραφείμ τὴν ἀδιφθορῶς Θεὸν Λόγον τεκῆσαν τὴν ὄντως Θεοτόκον σε μεγαλύνου ὁ μὲν

3

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Δ
Ω

Τὴν τιμιώτεραν τῶν Χερουβιμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκριίτως τῶν Σεραφείμ τὴν ἀδιφθορῶς Θεὸν Λόγον τεκῆσαν τὴν ὄντως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν 9

4

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοία καρδίας αὐτῶν.

Δ
Ω

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν 9

5

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Δ
Ω

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν 9

6

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Δ
Ω

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι

α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

ὠδὴ θ'

Mε γα λυ νον ψυ υ χη η μς ς την τι μι

ω τε ε ραν και εν δο ξο τε ραν των α νω ς ρα

τευ μα των

Mυ στη ρι ον ξε νον ο ρω και πα ρα δο ξον

ου ρα νον το σπη λαιον θρονον χε ρς βι κον την

Πα ρ θε νον την φα α τνην χω ρι ι ον εν ω ω

α νε κλι θη ο α χω ρητος Χρι ς ος ο Θε

ος ον α νυ μνντες με γα λυ υ νο ο μεν

Ἡ καταβασία τῆς θ' ὠδῆς.

Mε γα α λυ νον ψυ υ χη η η μς ς

τη ην Τι μι ω τε ε ε ραν και αι ε εν

δο ο ξο ο τε ε ε ραν των α α νω ς ρα

τε ευ μα α α α α των

M υ σ η η ρ ι ι ι ο ο ν ξ ε ε ε ν ο ν ο
 ρ ω ω και αι πα ρ α α δο ο ξ ο ν ο υ ρ α
 ν ο ν τ ο ο σ π η η λ αι αι ο ν θ ρ ο ο
 ν ο ν χ ε ρ ο ο ο β ι ι κ ο ν τ η ν Π α α ρ θ ε ε ε ν ο ν
 * τ η ν φ α α τ ν η ν χ ω ρ ι ι ι ο ν ε ν *
 ω ω ω α ν ε κ λ ι ι θ η ο ο α χ ω ρ η τ ο ς
 χ ρ ι ι σ ο ο ο ς ο θ ε ε ο ς ο ν α ν υ μ ν ο ς
 ν τ ε ς μ ε γ α α λ υ υ υ υ ν ο ο ο ο
 μ ε ε ε ε ν

* τ η ν φ α α τ ν η η η η ν χ ω ω ρ ι ι ι ο ν ε ν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γ ι ο ς Κ υ ρ ι ο ς ο ο θ ε ο ο ς η μ ω ν (δίς)

A γ ι ο ς Κ υ ρ ι ο ς ο θ ε ο ο ς η μ ω ν

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ
σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ
τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι
Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Ε'.

Ἦχος Δι-θ

Η ζω η και αι ο δο ος Χρι στος εκ νε ε
κρων τω ω Κλε ο ο πα και τω Λου κα α συ
νω ω δευ σεν οισ περ και ε ε πε γνω ω σθη εις
Εμ μα ρς κλω ων τον α αρ τον ων ψυ χαι και αι
καρδι ι αι και ο με ναι αι ε τυ υγ χανον
ο τε τδ τοι οισ ε λα α λει εν τη ο δω ω
ω και γρα φαις ηρ μη νευ εν α α υ πε ε
στη μεθ ων η γε ερ θη κρα α ξω μεν ω φθη
τε και αι τω Πε ε τρω

Τοῦ Μηναίου.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. Ἦχος Γα ρ

Ρη το ρι κοῖς σ'λο ο γοῖς και θει οῖς θαν
μα σι Μη να συν α θλη την ε πε σπα σω τον
ι ε ρον Ε ερ μο γε νην μεθ ου σε συν τω Ευ γρα
α φω πε ρι χα ρως ε ευ φη μου με εν

Θεοτοκίον.

Θε ο κυ η τορ Μα ρι α των γη γε νων
ε ευ κλη ρι α α μαρ τω λων προ στα σι α
χρι στι α νων ελ πι ι ις μο νη κο σμ'παν τος
σω τη ρι α ρυ σαι πυρ σος α α πει λης
με

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Δι θ

Πα α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον
Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ
τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει ει τε α αυ
τον ε ε εν τοι οι οῖς υ ψι ι στοις σοι προ ε πει

υ υ μνοος τω ω ω Θε ε ε ε ω

A ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι

α αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α

μει εις α α αυ του σοι προ ε πει υ υ μνοος τω

ω ω Θε ε ε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη

ἔσται πα σιτοις ο σι οισ α αυ του

Π α σα πνο η και πα σα α κτι ι ι σις σε δο ξα ζει

Κυ υ υ ρι ε ο τι δι α του Σταυ ρου τον θα να

το ο ον κα τη ηρ γη η η σας ι να δει ξηστοιςλα

οις την εκ νε κρων σου ου α να α α α στα α α α

σιν ως μο νο ος φι ι λα α αν θρω ω ω ποσ

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ε ως α αυ του

E ι πα τω σαν Ι ου ου δαι αι αι οι πωσ οι στρα τι

ω ται α πω λε ε σαν τη ρου ου ου ντε ες το ο ον Βα

α α σι λε ε α Δ δια τι γαρ ο λιθος ουκ ε φυ

λα ξε την πε ε τρα αν τη ης ζω ω ω ης η τον

τα φεν τα α α δο τω ω σαν η α να στα αν τα α

προ σκυ νει ει ει τω ω ω σαν λε ε γον τε ες συν η

η μιν Δ δο ξα τω πληθει των οι κτι ιρ μω ω ω ν σου Σω

τηρ η η μων δο ο ο ξα α α σοι Δ

Στίχ. γ'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

Δ κα τα το χ πληθοσ της με γα λω συ νης α αυ του Δ

X αι ρε τε λα οι και α γα λι ι α α α σθε Αγ

γε λος ε κα θη σεν εις τον λι ι ι ι θον του μνη η

η μα α α τος αυ τος η μας ευ η γ γε λι σα α

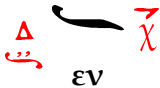
το ει ει πων Δ Χρι στος α νε ε στη εκ νε ε κρω ω ω ν



ο ο Σω τη ηρ του κο ο ο σμου και ε πλη ρω

σε τα συ υμ πα αν τα α α ε ε ευ ω δι ι ας Δ

χαι ρε τε λα οι οι οι και αι α γα λι α α

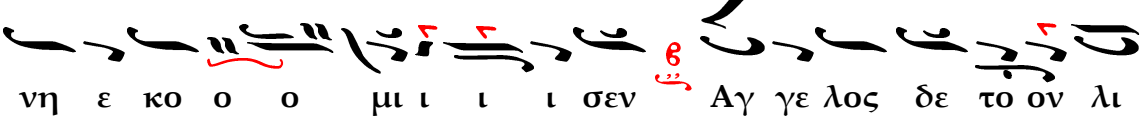

α α σθε Δ

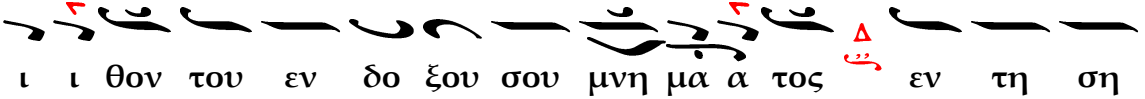

Στίχ. δ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν  εν

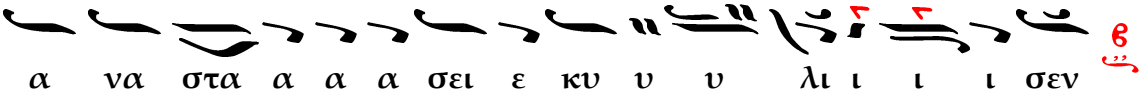

 ψαλ τη ρι ω ω ω και αι αι κι θα α ρα 

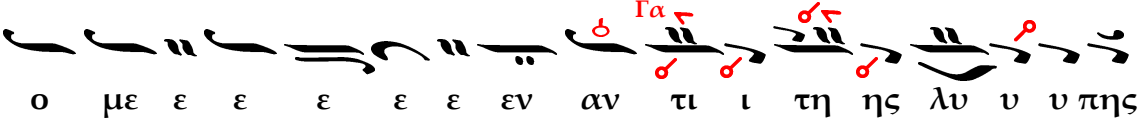


A  γ γε λος μεν το ο χαι αι αι ρε προ της σης συλ λη

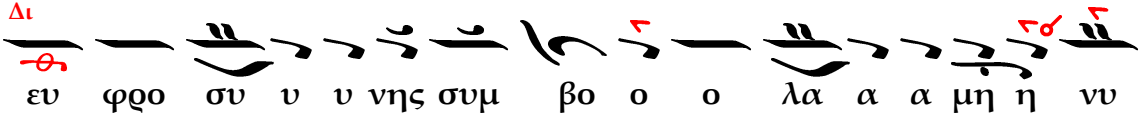



 ψε ω ω ως Κυ ρι ι ε τη κε χα ρι τω με ε ε ε

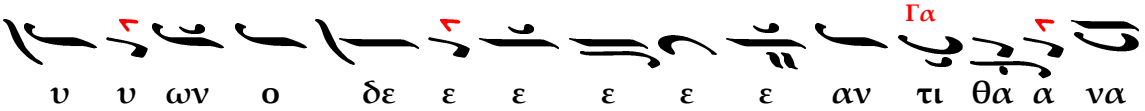


 νη ε κο ο ο μι ι ι ι σεν  Αγ γε λος δε το ον λι

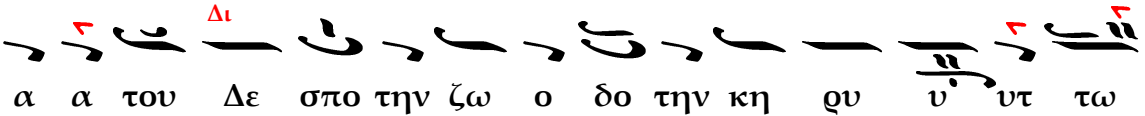


 ι ι θον του εν δο ξου σου μνη μα α τος  εν τη ση

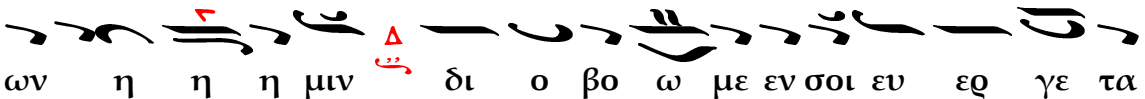


 α να στα α α α σει ε κυ υ υ λι ι ι ι σεν 

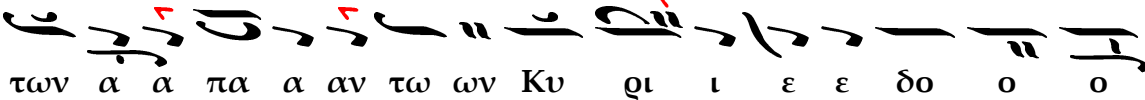
 ο με ε ε ε ε εν αν τι ι τη ης λυ υ υ πης  Γα 

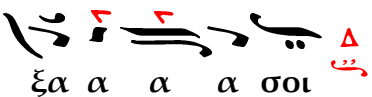

  Δι  ευ φρο συ υ υ νης συμ βο ο ο λα α α μη η νυ 


 υ υ ων ο δε ε ε ε ε ε αν τι θα α να  Γα 



 α α του Δε σπο την ζω ο δο την κη ρυ υ υ τ τω  Δι 

 ων η η η μιν  Δι  δι ο βο ω με εν σοι ευ ερ γε τα

 των α α πα α αν τω ων Κυ ρι ι ε ε δο ο ο

 ξα α α α σοι  Δι

Στίχ. ε'. Αινείτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν 

 εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α νω 

Ε ρ ρ αναν μυ ρα με τα α α α δα α κρυ υ υ
 ων ε πι το μνη η η μα α σου ου ου αι αι αι Γυ
 ναι αι κες και ε πλησθη χα ρας το στο ο ο
 μα α α α αυ των εν τω λε ε ε γει ει ν
 α νε ε ε ε στη η ο Κυ υ υ υ υ υ ρι ος

Στίχ. Γ´. Αινείτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ
 πα σα πνο η αι νε σα α τω τον
 Κυ υ υ ρι ον

Α ι νε σα τω σαν ε θνη και λα οι Χρι στο ο ο
 ον τον Θε ο ο ον η η η μων τον ε κου σι ως
 δι η μας σταυ ρον υ πο μει να αν τα και εν τω Α δη
 τρι η με ρε ε ευ σα α α αν τα και προ σκυ
 νη σα τω σαν αυ του την εκ νε κρων Α να α α α
 στα α α α σιν δι ης πε φω τι ισ ται παν τα του κο
 σμου τα α πε ε ε ρα α α τα

Στίχ. ζ´. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ
 ἐπιλάθῃ των πε νη τω ω ων Σου ου ου εις τε ε

λος

Εσταυρωθης εταφης Χριστε ωωως ηη
ηβλη ηθης εσκυλευσας τον θαναα τονωσ Θε
ος και αι αι Δε εσπο ο ο της δωρου με νος τω κοσ
μω ζω η ην αι ωωωω νι ι ι ι ον και το
με εγαα ε ε ε λε ε ε ος

Στίχ. η. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου,
διηγῆσομαι
παντα ταθααυμααασιαα

σου

Ον τως παρα νομοι σφραγι σαααν τε ε ες
τον λι ι θον μειζο ο νο ος η η μας θαν μα το
ο ο ος η ξι ω ω ω σα α α τε ε χουσι την
γνωωσιν οι φυ υ υ λα κες ση με ρον προ ηλ θε
του ου μνη μα α τος και ε λε ε γον ει πα τε ο τι
η μων κοιμω ω με ε ε νων ηλ θον οι Μαθη ται και εκ λε
ε ψαν α αυ τον και τις κλε πτει νε ε κρον μα λι στα

δε ε ε και αι γυ υ μνο ον αυ τος α νε ε ε

ε στη αυ τε ξου σι ω ως ως Θε ε ος κα τα λι πων και

εν τω ω τα φω τα εν τα α φι α α α α

αυ του δευ τε ι δε τε Ι ου ου δαι αι αι οι πω ου

δι ε ερ ρη η ξε ε ε τα α α σφρα γι ι δας

ο τον θα να τον πα τη σας και τω γε ε νει ει των

αν θρω ω ω πων την α τε λευ τη τον ζω η ην δω

ρου ου ου ου με ε ε ε νος και το με ε γα α

ε ε ε λε ε ε ε ος

Ἐωθινόν Ε΄.

Ἦχος Πά Πα ρ

ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι

γι ω ω και Α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α

τι

των σο ο φω ων Σου ου κρι μα α α α

α τω ων Χρι ι ι στε πως Πε ε τρω μεν τοις ο

θο νι ι ι ι ο ι ο ις μο ο ο νοις ε δω ω
 κα ας εν νο η η σαι Σου ου ου την α α
 να α α α α στα α α σιν Λου ου κα δε ε και
 αι Κλε ε ο ο ο ο πα συμ πο ρε υ ο ο με νο
 ο ος ω μι ι ι λεις και ο μι ι λων ουκ ε ευ
 θε ε ε ως σε ε α αυ το ο ο ο ον φα
 α νε ε ε ροις δι ο ο και ο ο νει ει δι ι
 ι ι ι ζη η ως μο νος πα ροι κων εν Ι ε ρου
 σα α λημ και μη με ε τε ε ε χων των εν τε ε λει
 βου λε ευ μα α α α α τω ων α α αυ της
 αλλ ο πα α α αν τα προς το του πλασμα α τος συμ φε
 ε ροι κοι νο ο μων και τας πε ρι Σου προ φη η τει
 ει ει ας α νε ε ε ε πτυ υ υ υ ξας και εν τω
 ευ λο ο γειν το ον α α αρ τον ε ε γνω ω ω
 σθη ης α α αυ τοις ων και προ ο του του ου αι αι
 κα αρ δι ι ι ι ι ι αι αι προς γνω ω σι ιν



σου ^Δ α νε φλε ε ε ε γο ο ο ον το ^{Κε} οι καιτοις
 μα θη ται αις συ νη η θροι σμε ε ε ε ε ε ε ε
 ε νοι οι οι οισ ^{Δι} η η η η δη τρα α νως ^{Κε} ε
 κη ρυτ τον σου τη ην α να α α α στα α α α σιν ^{Δι}
 δι ης ε λε ε η σο ον η η μας ^Δ
 Και νυν...


^Δ Ηχος Δι-θ



Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε ^θ δι α γαρ τ ε εκ σ θ
 σαρκω θε εν τος ^Δ ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται ^θ η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ^θ ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν ^θ δι
 ο α νυ μνηντες βο ω ω μεν ^Δ ευ λο γη τος Χρι
 στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι ^Δ


Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ


Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος 

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως  δο ξα εν υ
ψι σοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις εν
δο κι ι α 

Υ μνη μεν σε ευ λο γη μεν σε προ σκυ νη μεν σε
δο ξο λο γη μεν σε ευ χα ρι στη μεν σοι δι α την με
γα α λην σε δο ο ξαν 

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε πτ ρα νι ε Θε ε ε Πα
τερ παν το κρα α τος  Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νης Ι
η σε Χρι στε και Α α γι ον Πνε ευ μα 

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος τς Θε ου ο Υι
ος τς Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι αν τς κο
ο ο σμη ε λε η σον η μας ο αι αι ρων
τας α μαρ τι ας τς κο ο σμη 

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων  ο κα θη με νος

εκ δε ξι ων του Πατρος και ε λε ησον η μας

Ο τι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σος Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε ε σω το ο νο μα α σ ε ις τον αι ω ω να

και εις τον αι ω να τ ε αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα

αυ τη α να μαρ τη τ ε σ φυ λα χθη η ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα

τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα α σ ε ις τ ε σ αι ω ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σ ε φ η μας κα

θα περ η λ πι σα μεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ν με τα

δι και ω μα τα α σ ε

Κυριε καταφυγη ε γενηθησ η μιν εν γε νε
α και γε νε α εγω ει πα Κυριε ελε η
σοον με ι ασαι την ψυχη ην μ ο τι η μαρ το ον
σοι

Κυριε προς σε κατεφυγον διδαξον με τ
ποι εν το θελημα α σ ο τι συ ει ο Θε ο ος
μ

Οτι παρ σοι πηγη ζω ης εν τω φω τι
ι σ ο ψο ο με θα φως

Πα ρα τεινον το ελε ο ος σ ο τοις γι νω σκ
σι ι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος ι σχυ ρος
Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δοξα Πατρι και Υιω και Α γι ω Πνευμα τι

Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω ω νων α μην

Αγιος α θα νατος ε λε η σον η μας

A α α α α γι ο ος ο Θε ε ος Α α α α
 α γι ο ος ι σχυ υ ρος Α γι ο ο ος α θα α
 α α να α α α τος ε λε ε η η σο ο ο ον
 η η η η μα α α ας

Σ η η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε ε γο
 νεν α σω μεν τω α να σταν τι εκ τα φθ και αρ
 χη γω της ζω η ης ημων κα θε λων γαρ τω θα να
 τω τον θα α να τον το νι κος ε δω κεν η
 μιν και το με γα ε λε ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σ ω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σ ω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σ ω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σ ω σ ο ν η μ α ς

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ρ σ ω

σον η μα α ασ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρμε΄ (145).

Στίχ. α΄. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι
α

Στίχ. β΄. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι
α

Στίχ. γ΄. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι
α

Στίχ. δ΄. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λυ ι
α

Δόξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι.

Και νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω

νων α μην

ΟΜο νο γε νης Υι ος και Λο γος τθ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε νθ Μα ρι ι ας α τρε πτω σεν αν θρω πη

σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι

α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι

και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

ᾠχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η
α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρωσας
τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε και τους
τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη
σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε
κραυ γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων
δο ο ο ξα σοι

τὸ τέλος: δο ο ο ξα σοι οι οι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι-Θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

μεν Χρι στω ω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε

 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω

 ων

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ο τε κα τη ηλ θες προσ τον θα να τον η ζω η η

 α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρωσας

 τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε και τους

 τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη

 σας πασαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε

 κρου γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων

 δο ο ο ξα σοι

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς. Ἦχος πλ' Νη ρ

Δ ι εγ κρα τει ει ας των πα θων τας πυ ρι φλε

 ε ε κτς α πο νε κρω ω σαν τες ορ μας και τας

 κι νη η η σεις του Χρι στου οι Μαρ τυ ρες ε

λα βον την χα α ριν τας νο ο σης α πο δι ω ω
 κειντων α σθε νων και ζω ωντες και με τα τε λος
 θαν μα τερ γειν ον τως θαν μα α πα ρα δο ξον ο
 τι ο στε α γυ μνα εκ βλυ ζσιν ι α μα α
 τα δο ξατω μο ο νω Θε ω η ημων

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-θ

Μνη η μη δι και σ μετ εγ κω μι ι ι
 ων σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τς Κυ ρι σ
 Προ οδρο με α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
 των σε βα σμι ω ω τε ρος ο τι και εν ρει
 θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το μενον
 ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλη σας χαι αι αι αι
 ρων ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε
 ρω θεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα την α μαρ

τι αν τῶ κο ο ο σμῶ και πα ρε χον τα η μιν το
με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος Δι-θ

Απο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
με ε ε νε ε πι τα χυ νον ρυ σαι λα ον α να
πο λο ο γη τον δε χε ται σε προ σπι ι πτον τα ο
ε πι πε σο ντα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ον
ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μο νον νε φος ε
θων δι α σκε δα α α σαι αι τῶ με νος η
μιν ει ρη νη και το με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος Πα ρ

Μυ ρο βλυ την τον θει ον και μαρ τυ ρων τον συ να
θλον τον πα νευ κλε η Ι ε ρα αρχην και Περ γα α μῶ
τον προ ε δρον τι μη σω μεν Α ντι παν οι πι στοι ως
τα χι στον και με γαν ι α τρον της δει νης ο

————— Δ
 δο ντων νο ο σϛ και προς αυ τον α πο ψυ χης βο η
 ————— Π Δ
 σω μεν δο ο ξα τω σε δο ξα σαντι Χρι στω δο ο
 ————— Δ
 ξα τω σε ε στε φα νω σαντι δο ο ξα τω ε νερ γϛ
 ————— Π
 ντι δι α σϛ πα σιν ι α α μα α τα

Κοντάκιον προεόρτιον τῶν Χριστουγέννων.
 (ἀπὸ κοτ' Νοεμβρίου ἕως κδ' Δεκεμβρίου πλὴν τῆς θ' Δεκεμβρίου).
 (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Πα ρ

Πα Νη Πα
Η Παρ θε ε νος ση με ρον τον προ αι
 ————— Δ
 ω νι ον Λο ο ο ο γον εν σπη
 ————— Δ Πα
 λαι αι ω ερ χε ται α πο τε κειν α πορ
 ————— Δ
 ρη η η η τως χο ρευ ε η οι κϛ με ε
 ————— Δ
 ε ε νη ακϛ τι σθει ει σα δο ξα σον με
 ————— Δ
 τα Α γγε ε ε ε λων και των ποι με ε νων
 ————— Δ Νη
 βϛ λη θεν τα ε πο φθη η η ναι παι δι ον νε
 ————— Δ Νη
 ον τον προ αι ω νων Θε ο ο ο ο ο ον

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν **Δ** Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς ΚΖ' ἐβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος τᾶδε.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Δι-Θ.

Ἰσχυ ὤς μὲ καὶ ὑμνήσεις μὲ ὁ Κυ ὕρι ὄς

καὶ ἐγενέτο μοι εἰς σωτηρίαν ἰ ἰ ἰ ἄν

Παιδῶν ἐπαίδευσέ με ὁ Κυ ὕρι

ὄς καὶ τὸ θάνατόν σου παρέδωκε ἐμέ

Ἰσχυ ὤς μὲ καὶ ὑμνήσεις μὲ ὁ Κυ ὕρι ὄς

καὶ ἐγενέτο μοι εἰς σωτηρίαν ἰ ἰ ἰ ἄν

Ἐξομολογήσομαι σοι ὅτι ἐπήκου

σάσ μὲ καὶ ἐγενέ μοι εἰς σωτηρίαν

ἄν

Ἰσχυ ὤς μὲ καὶ ὑμνήσεις μὲ ὁ Κυ ὕρι ὄς

καὶ ἐγενέτο μοι εἰς σωτηρίαν ἰ ἰ ἰ ἄ ἄ

ἄν

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(στ' 10-17).

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι

ὕμᾱς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἢ πάλῃ πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στῆναι. Στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὀσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνησέσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι· καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὃ ἐστὶ ῥῆμα Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ). ᾠχος β'. (Ψαλμὸς ιθ').

ᾠχος Δι-Θ

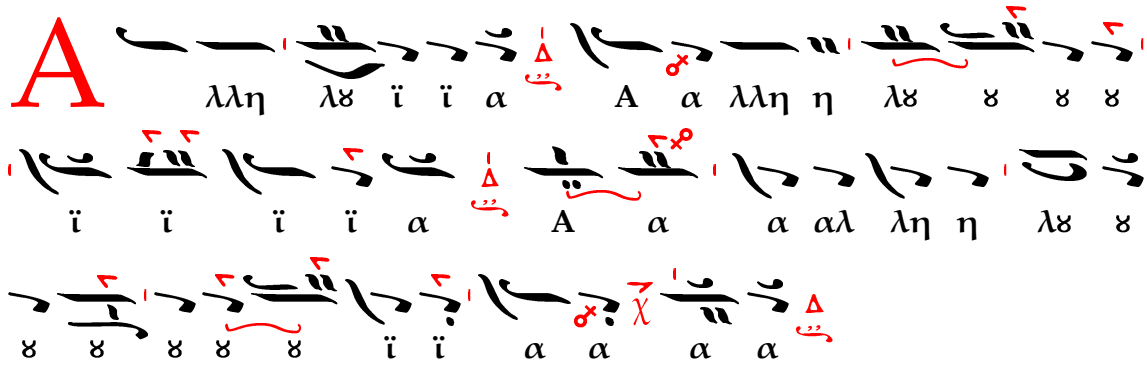
A λλη λϝ ï ï α A α λλη η λϝ ϝ ϝ ϝ
 ï ï ï ï α A α α αλ λη η λϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ï ï α α α

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου

το ο νομα τϝ Θε ϝ I α α κωβ
A λλη λϝ ï ï α A α λλη η λϝ ϝ ϝ ϝ
 ï ï ï ï α A α α αλ λη η λϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ï ï α α α

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἣ ἂν ἡμέρᾳ

ε πι κα λε ε ε σω ω ω με θα α σε



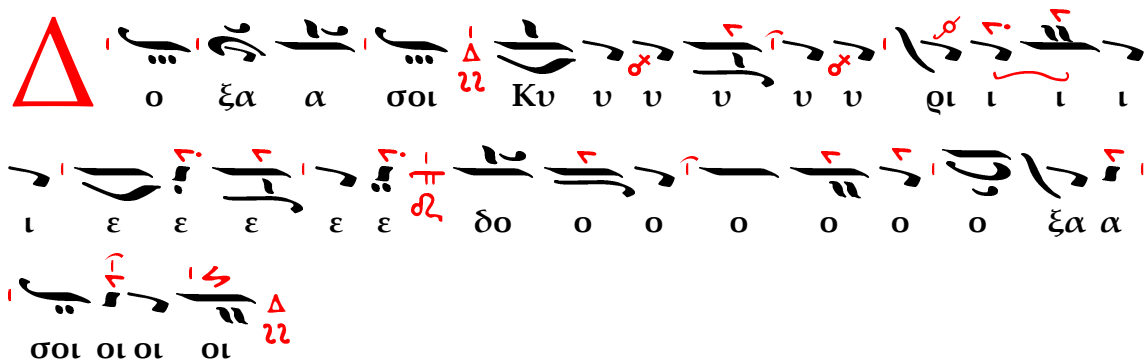
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Γ' Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ιγ' 10-17).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἣν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς ἐν μιᾷ τῶν Συναγωγῶν ἐν τοῖς Σάββασι. Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ ἣν πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ ἦν συγκύπτουσα, καὶ μὴ δυναμένη ἀνακῦψαι εἰς τὸ παντελές. Ἴδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς προσεφώνησε καὶ εἶπεν αὐτῇ· Γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου. Καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας· καὶ παραχρῆμα ἀνωρθώθη, καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀγανακτῶν ὅτι τῷ Σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγε τῷ ὄχλῳ· Ἐξ ἡμέραι εἰσίν, ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν αὐταῖς οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου. Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ ὁ Κύριος καὶ εἶπεν· Ὑποκριτά, ἕκαστος ὑμῶν τῷ Σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βούν αὐτοῦ ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει; ταύτην δέ, θυγατέρα Ἀβραάμ οὖσαν, ἣν ἔδησεν ὁ Σατανᾶς ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου; Καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ κατησχύνοντο πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ.

Ἦχος ἰὲ Δι.



Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος Δι-Θ

ν-Δ'

Ο ^{Δι} λι οι οι οι τα α α α α α α α α

α α α α α Χε ε ε ε λιε ε ε ε ε ε ^Θ

ε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου Χε ε ρου ου βι ιμ ^M μυ υ

υ υ υ υ υ υ υ ζ υ υ υ υ υ υ μυ υ

στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ^Θ ει

κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ^Δ ει ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

κο νι ι ι ζο ο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ες ^Δ και αι αι αι αι αι αι αι αι ιαι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι τη ^Θ ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι

οι οι οι ^{Nη} ζω ο ^Θ ποι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ^{ν-Δ'}


Τρι α α α α α α α α α α α α

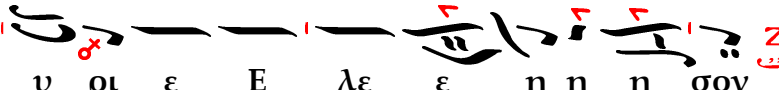
α α α α α α ια α α α α α α ^Δ τρι α

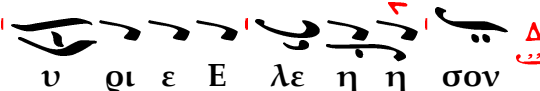
α α α α α α α ^M α α α α ^{Δι} λιε ε τρι

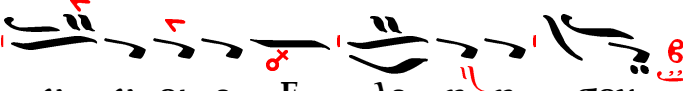
Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παπᾶ.

Ἦχος Δι-θ


Κ υ ρι ε Ε λε η η σον 

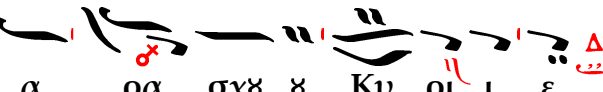
Κ υ ρι ε Ε λε ε η η η σον 

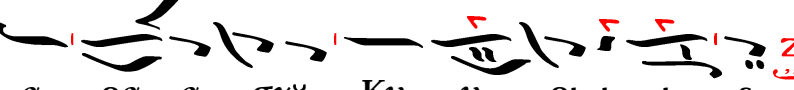
Κ υ ρι ε Ε λε η η σον 

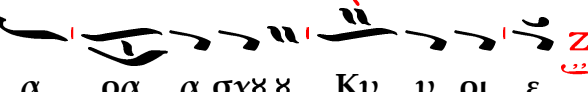
Κ υ υ ρι ε Ε λε η η σον 

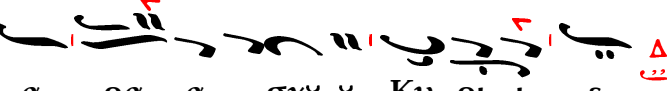
Δι-θ


Π α ρα σχϑ Κυ ρι ι ε 

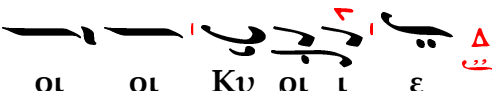
Π α ρα σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε 


Π α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ι ι ε 

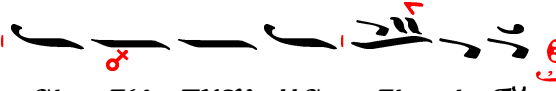
Π α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ε 

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε 

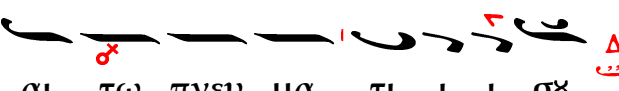
Π α ρα σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε 

Σ οι οι Κυ ρι ι ε 

Α μη η η η η ην 

Κ αι τω πνευ μα τι ι σϑ 

ἢ ἕτερον

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σϑ 

Λειτουργικά σύντομα, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.


Ἦχος Δι-Θ.

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ
μα Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι
σον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε σε ως
Κ αι με τα τσ πνευμα το ος σθ
Ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον

A ξι ον και δι και ον *και ἄλλως :* 



A ξι ον και δι ι και αι αι ο ον


A γι ος A γι ος A γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα

ωθ  πλη ρης ο ς ρα νος και η γη της δο ξης ος

ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις  ευ λο γη με νος

ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

ς  ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι σοις 

Σ ε ε υ μνη ς μεν σε Ευ λο γη ς μεν 

σοι ευ χα ρι στη ς μεν Κυ υ ρι ε  και δε ο με

θα ος ο Θε ος η μων ** και ἄλλως :* ο Θε ο ος


η η η μων 




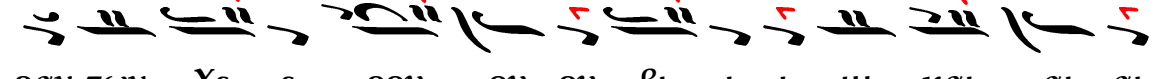

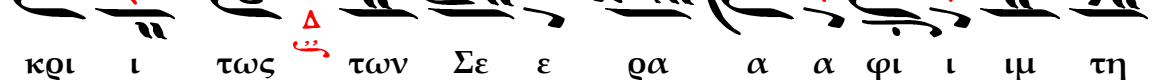
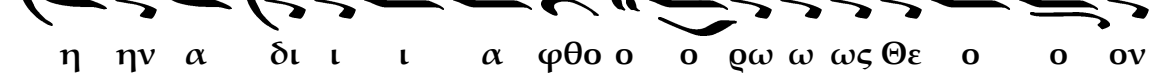
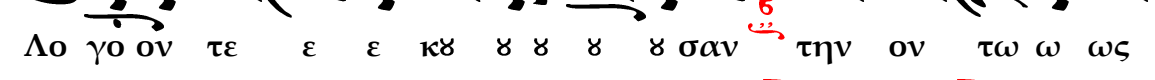
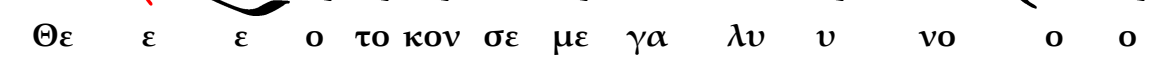

Ἐτονίσθησαν ἰζ' Αὐγ. ,αθζ', ἀντεγράφησαν ἐ' Ἰαν. ,βις', ΙΑ.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος 




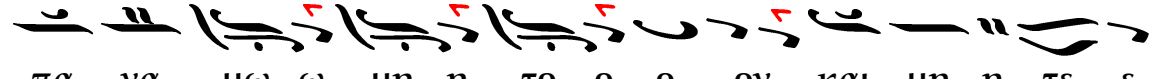

A  ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω


ως μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε

ο το ο ο κον  την α ει μα κα α ρι στο ο

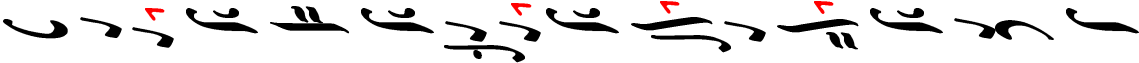

 ον και πα να μω ω μη η η το ο ο ον και

 αι αι μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η

 μω ω ω ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε

 ραν των Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι

 ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ

 κρι ι τως των Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη

 η ην α δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον

 Λο γο ον τε ε ε κϛ ϝ ϝ ϝ ϝ σαν την ον τω ω ως

 Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο

 με ε ε ε εν

Ἄξιον ἐστίν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι-θ



A ξι ον ε ε στιν ως α α λη η η

 θω ω ω ως μα κα ρι ζειν σε την Θε ο ο το ο

 ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και αι

 πα να μω ω μη η το ο ο ον και μη η τε ε

 ε ρα τϛ Θε ϝ ϝ η η μω ω ω ων την τι



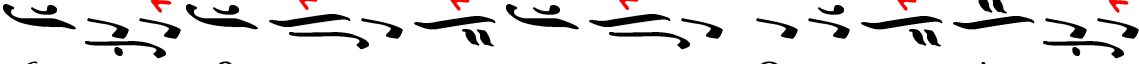
 μι ω ω τε ε ε ε ραν των Χε ε ρθ ς βι ι



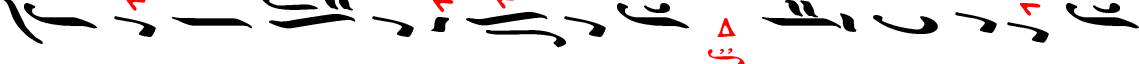
 ι ιμ και εν δο ξο ο τε ε ε ε ραν α συγ




 κρι ι τως των Σε ε ρα α φι ι ι ιμ την α




 δι α α φθο ο ο ο ρω ω ως Θε ο ον Λο γο ον



 τε ε ε κθ ς ς ς ς σαν την ο ον τως



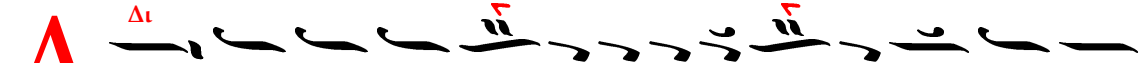
 Θε ε ε ο το ο ο κον σε με ε γα α α λυ




 υ νο ο ο με ε εν

Ἔτονίσθη κα' Δεκ. βη', ἐξηγήθη καὶ ἐγράφη κς' Ὀκτ. βιθ', Ἰ.Α.


Ἄξιον ἐστίν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἤχος Δι-Θ




A ξι ον ε στι ιν ω ω α λη η θως μα κα




 ρι ι ζει ει ει ειν σε τη η ην Θε ο ο



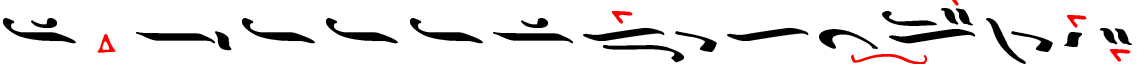
 το ο ο ο ο ο κον την α ει μα κα α ρι ιστον




 και αι πα να α μω ω μη η η τον και μη τε



 ε ε ρα α α τθ Θε ε ς ς ς ς ς η



 μων την τι μι ω τε ε ε ε ρα αν τω ω ων



 Χε ρθ ς βι ιμ και αι ε εν δο ο ξο ο

τε ε ε ε ραν α συγ κρι ι ι τω ω ως
 τω ω ων Σε ε ε ε ε ρα φιμ την α δι ι ι
 ι α α α φθο ο ο ρω ως Θε ο ο ο
 ον Λο ο ο ο γο ον τε ε κϛ ϛ ϛ σαν την
 ο ο ον τω ω ωως Θε ε ο ο το ο ο
 ο ο κον η Θε ο το ο ο ο κον
 σε ε ε με γα α λυ υ υ υ υ νο με ε ε
 ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη ἰδ' Σεπτ. βθ', ἐξηγήθη καὶ ἐγράφη κς' Ὀκτ. βιθ', Ἰ.Α.

Κοινωνικόν. Μπαλασίου Ἱερέως τοῦ Νομοφύλακος (ἰζ' αἰών).

Ἦχος Δι-Θ

Δι
 Α ι αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει αι αι νει ει ει ει ει ει ει
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

βϝ ϝ ε ε ιε ε ε ε ρα α α α ρα α α α

λλη η η η η η η η η η η η η η η η η

η ρη η η η η η ρα α ρα α α α α

α α α α α α α λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α λλη η λϝ

ϝ ϝ ι α α λε ε ε ε ε ε ιε

ε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε

ε ε ε λε ε ε γε ε ε ε ε ε ε ρα

α α α α α α α α α α α α α ιε ε ε ε

ε ρα α α α α α α ιε ε ε ε ιε ε ε ε

ε ι α ρα ιε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ι α α ιε ρα α α α α ιε ρα

α α α ιε ρα α ρα ιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ρα α α α α α α α α α ιε ε ε ε

ε ρα α α α α α ιε ε ρα α α α α α

ιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ι α α α αλ λη η η η η η η η η η
 η η η η η η η α αλ λη η λϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι ι α λλη η λϝ ϝ ϝ
 ϝ ι ι α α πα α α α α ρα α α α α α
 α α α α α λι ι ι ι ι ι ι ι ρα α
 α α α α α α α α α α α α α λλη η η η
 η η η η η η η λιε η η η η η η η η η η
 η η η τι ι ι ι ι ι τι ι ι τι τι ι ι
 ι ι τι ι ι τι τι ι ι ι ι ι τι ι ι τι
 τι ι τι ι ι ι τι ι τι ι τι ι ι ι ι τι ι
 ι ι τι ι ρι ρι ι ι ι ι ι ι ι τι ι ι τι τι ι ι
 τι ι ι ρι ρι ι ι ι ι ι ι ι ι τι ι ι
 ι ι τι ι ρα α α α ρα α α α α α
 α α α α λιε ε ε ε ε ε ε ε ε λιε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε λιε ρα α λιε ρα ρα α
 λιε ε ε α α α λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α

α α α α α α α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νθ θ θ θ ν

τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-Θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

ως σθ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α

γι ων σθ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σθ

Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη

λθ ι α α α

Ἦχος Δι-θ.

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον α πο τῶ νυν και ε ως τῶ αι ω ω νος (δις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τῶ νυν και ε ως

τῶ αι ω ω νο ο ος